

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 5. FEBRUARJA 1965 - LETO XV. - ŠT. 5 - CENA 30 DIN

EVIDENTIRANJE KONCANO

KAJ PA SEDAJ?

Se dobrih štirinajst dni in tudi v celjskem okraju se bodo začeli zbori volivcev, na katerih bodo občani dokončno določili imena in število kandidatov za poslance in odbornike naših skupščin. Obdobje teh štirinajstih dni bo nedomno zelo živahno in po svoje tudi zanimivo. Računati je namreč treba z dejstvom, da je okrajna volivna komisija evidentirala kar nekajkrat večje število morebitnih kandidatov, kot bo izpraznjenih mest v skupščinah. Za kandidate, ki naj bi zamenjali pet naših zveznih poslancev, so zabeležili 54 predlogov, za 34 izpraznjenih mest v republiških skupščinah 149 predlogov in za 344 »stolov« v občinskih skupščinah 789 tovarišic in tovarišev.

(Nadaljevanje na 2. strani)

OBČINSKA KONFERENCA ZVEZE KOMUNISTOV V CELJU

VEČ ZAUPANJA SAMOUPRAVLJANJU

JAVNO DELOVANJE NAJ BI V PRIHODNJEM OBDOBJU POSTALO GIBALO DEJAVNOSTI ORGANIZACIJE ZVEZE KOMUNISTOV V OBČINI.

Med slabosti v celjski občini sodi zlasti ne dovolj razvito samoupravljanje. V nekaterih delovnih organizacijah, kot Ili, Aurei, tovarni volnenih odevi itd., je ta mehanizem doživel grobe deformacije, zapopaden v birokratizmu in dušitvi demokratičnih razprav, ko dobivajo člani delavskih svetov za seje zgolj formalna vabila, kar pomeni, da so odločitve vnaprej pripravljene le v ozkih krogih. Prav tako v večini delovnih organizacij ne delujejo zbori delovnih ljudi, za kar nosijo v največji meri krivdo komunisti, ki si ne prizadevajo, da bi ti zbori postali najširša oblika samoupravljanja.

INTERVJU Z ING. ADOLFOM TAVCARJEM,
PREDSEDNIKOM SKUPSCINE OBČINE
KONJICE

Ni mi žal,
da sem
predsednik

Predsednik je sorazmerno mlad občan Konjice. Dan po silvestrovem je praznoval dvajsetletnico življenja v Konjicah. Skoraj polovico te dobe (letoš peto leto) je preživel kot predsednik občine, ali kot mu pravijo občani, kot »naš župan«. Tistega januarkega dne smo imeli dvojno smolo, na napovedan razgovor smo čakali pet ur, pri tem je zunanji deževalo, kot da bi vsi kmetovalci najbolj želeli ravno ta januarski dež in pa predsednik je bil bolan. Vendar je kljub temu skoraj pet ur razpravljal s predstavniki druge o tem, kaj je naše in kaj je vaše. In ko smo si končno že stisnili v pozdrav roke, je udaril kot iz puške:

— Dvojce stvari je težkih: družbenim službam obrazložiti občinski proračun in razgovor z novinarji.

— Enkrat drugače, smo ga hoteli potolažiti.

— Torci smo na istem, poveš eno, »iskarski škrat« pa napiše drugo.

Tako smo se znašli že v pogovoru, ki je — bodimo iskreni — tekel spontano, kot je po svoji spontanosti znan inženir Adolf Tavcar.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Dosledno uveljavljanje sistema samoupravljanja, delitve dohodka po delu, razumevanje za probleme mladine, to so bila nekatera poglobljena vprašanja v referatu sekretarja občinskega komiteja ZKS Toneta Skoka na konferenci, ki je bila v soboto v Celju.

LETNA KONFERENCA ZB NOV MOZIRJE

ZAPOSTAVLJENI BORCI

PRI EVIDENTIRANJU KANDIDATOV V MOZIRSKI OBČINI SO SPREGLEDALI BIVŠE BORCE

LETOŠNJA KONFERENCA ZDRUŽENJA BORCEV NOV V MOZIRJU JE BILA ENA NAJBOLJ OBISKANIH IN TUDI NAJBOLJ KRITIČNIH. BORCI — KMETJE SO SE POHVALNO IZRAZILI O LANSKOLETNIH UKREPIH GLEDE ODPISA OZIROMA ZNIŽANJA DAVKOV SOCIALNO ŠIBKIM ČLANOM. HKRATI PA SO OBSODILI NEKATERE NEPRAVILNOSTI.

Razprava, ki je bila posvečena dejavnosti občinskega združenja od zadnje letne konference, je opozorila zlasti na nepravilen odnos, ki so ga do borcev pokazale nekatere organizacije in službe. Ugotovili so, da jih krajevne organizacije ne vabijo na seje, kadar razpravljajo o važnejših problemih, kakršni so bili na primer nedavne razprave o evidentiranju kandidatov. Se več, pri izbiri kandi-

datov niso upoštevale bivših borcev in sodelavcev narodnoosvobodilne vojne, pač pa so izbirale kandidate, ki so se po tej plati dokaj slabo izkazali. Prizadeti borci so menili, da takšno evidentiranje ni na mestu, ker žali čustva članov ZB, ki so številne svoje izgubili v bojih z okupatorjem, v zloglasnih taboriščih ali kot talce. Se je čas, da področna organizacija SZDL popravi storjeno napako ter neustrez-

ne kandidate izloči, namesto njih pa predlaga mlajše ljudi, tudi iz vrst članov ZB NOV.

Na letni konferenci so ostro kritizirali delo področnega okrajnega urbanističnega inšpektorja, ki pogosto zavrača lokacije prav interesentom gradnje — borcem. Navedli so primer, ko borec prosi za lokacijo že dve leti — brezuspešno, čeprav sodi predvideno zemljišče v zazidalni okoliš. Inšpektor, ki zavrača rešitev prošnje, zavrača tudi delo mozirskih urbanistov, čeprav za to nima ustreznih strokovnih kvalifikacij. Konferenca je sprejela sklep, da predlaga občinski skupščini, naj okrajnega inšpektorja zaradi pogostih pritožb čimprej razreši te funkcije za mozirsko področje.

Prav tako so obsodili delo področnega referenta za delo in delovna razmerja in tudi zahtevali, da bi na to mesto imenovali drugo osebo, ki bo imela pozitivnejše odnose do članov organizacij Zveze borcev.

Na koncu so na konferenci sklenili, da se bodo aktivno vključili v predvideno dejavnost ter predlagali iz svojih vrst kandidate, ki bodo znali pridobiti naše revolucije zastopati pred skupščino.

Sekretar občinskega združenja ZB Franc Pogelšek

Novi predsednik Slavko Verdel

Izdajateljski svet CT je na tretji seji razrešil predsedniške dolžnosti Ivana Seničarja, ki je to želel. Zaradi preobremenjenosti z drugimi družbenimi dolžnostmi. Na njegov predlog so za predsednika soglasno izvolili Slavka Verdela.

Izdajateljski svet je sprejel finančni plan za 1965 in osvojil medobčinski ključ za sofinansiranje na osnovi narodnega dohodka in števila prebivalstva.

ZE JE MINILO 20 LET, KO JE SLOVENSKO ZEMLJO PRETRESLA VEST O STRAHOVNEM ZLOČINU FASISTIČNEGA OKUPATORJA. ZVERINSKO MUČENI TALCI V STRANICAH (FRANKO-KOLOVO) SO PADLI NA OLTAR DOMOVINE NA SAMEM PRAGU OSVOBODITVE. IN TA DAN JE PRAZNIK OBČINE SLOVENSKE KONJICE.

20-LETNICO STRAHOVNEGA DOGODKA (100 GBESENIH TALCEV) BODO PROSLAVILI NADVSE SVEČANO. ZE NA PREDVEČER PRAZNIKA BODO V SLOV. KONJICAH SPREJELI SVOJCE TALCEV V KULTURNEM DOMU. ZVE-

CER BOSTA SVOBODA IZ KONJIC TER MOSKI PEVSKI ZBOR IZ ZREC IZVEDLA SLAVNOSTNO AKADEMIZACIJO. V SPOMIN TALCEV IN O POMENU PRAZNIKA BO GOVORIL PODPREDSEDNIK OBČINSKE SKUPSCINE DRAGO PERC. NA DAN PRAZNIKA BO OB 9. URI SPO-MINSKA SEJA OBČINSKE SKUPSCINE TER ZDRUŽENJA BORCEV NOB. OB 10.30 URI PA BO KOMEMORATIVNA SVEČANOST PRI GROBOVIH V STRANICAH.

PRAZNIKU KONJSKE OBČINE POSVEČAMO 4. STRAN.

Otok - podoben otoku

Celjski Otok je naselje, kjer prebiva okrog 6.000 prebivalcev, ki se pogosto znajdejo v vlogi Robinzonov. Nezaključen stanovanjski okoliš je namreč brez potrebnih komunalnih objektov, ki naj bi zadovoljevali vsakdanje potrebe stanovalcev.

Stran 11

KJE SO VZROKI ZA VELIKO
STEVILU PROMETNIH
NESREČ

ALI RES SAMO VOZNIKI?

● Cestni promet je lani v celjskem okraju presegel vsa predvidevanja. ● Kakšne so v resnici naše ceste? ● V celjskem okraju eno motorno vozilo na 27 prebivalcev. ● Lani je bilo 1825 nesreč, od tega 896 težjih, v katerih je izgubilo življenje 61 ljudi. ● V naseljenih krajih približno 75 odstotkov vseh nesreč. ● Socialno zavarovanje v Celju je lani obravnavalo 9349 poškodb, ki so nastale s prevoznimi sredstvi na javnih cestah in v gospodarskih organizacijah.

10. STRAN

VREME

Približno od 4. do 7. in od 10. do 14. februarja padavine, ki bodo prešle v sneg. Med 7. in 10. februarjem ter sredi meseca razjasnitve in hladneje.

KAJ PA SEDAJ?

OBCANI BODO LAHKO SE NA KANDIDACIJSKIH ZBORIH PREDLAGALI KANDIDATE

(Nadaljevanje s 1. strani)

O vseh teh predlogih bodo sicer dokončno odločili volivci, vendar bo treba v obdobju, ki nas še loči do kandidacijskih zborov, le še marsikaj urediti. Volivne komisije bodo morale občanom olajšati delo, zato bi bilo prav, da bi čimprej analizirale vse dosedanje predloge, se s kandidati pogovorile, ugotovile, kateri kandidati bodo kandidaturu sploh sprejeli in tako torej zbrale določeno število predlogov, ki lahko pridejo v poštev za kandidacijske zbornice. Tako torej lahko računamo, da se bo število evidentiranih kandidatov nekoliko skrčilo. Volivcem pa, ki so te kandidate predlagali, je treba povedati vzroke, zakaj njihov predlog ni prišel pred kandidacijski zbor.

In kritičiji, po katerih bodo delale volivne komisije? Bilo bi prav, da bi vse predloge pregledali na podlagi načel rotacije, pravilne razdelitve družbenih dolžnosti na večje število ljudi, nezdružljivosti opravljanja več odgovornih funkcij itd. Menimo namreč, da nekdo, ki je na primer predsednik krajevne organizacije Socialistične zveze, ne bi mogel opravljati še funkcije odbornika, ali — bilo bi napak, če bi na primer predsednik občine kandidiral za republiškega poslanca itd. Ljudje naj bi imeli eno samo matično dolžnost; le tako jo bodo namreč lahko v redu izpolnjevali.

V teh dneh naj bi se sestali tudi občinski odbori SZDL, ki bi naj v sodelovanju s sindikalnimi sveti, občinskimi komiteji ZKS in ZMS razpravljali o poročilih volivnih komisij. Na teh zborih naj bi konkretno razpravljali o predlogih za kandidate za republiško in zvezno skupščino, bilo pa bi prav, če bi govorili tudi o občinskih odbornikih. Upoštevati bi morali tudi strukturo, ki so jo zahtevale skupščine. Poleg tega, da bi v skupščinah morali zagotoviti pravilno razmerje neposrednih proizvajalcev, žena in mladine, se je treba ravnati tudi po področjih.

Podobne razgovore naj bi pripravili tudi v delovnih organizacijah kjer naj bi sindikalna organizacija v sodelovanju z ZMS in ZKS zelo konkretno govorila o tem, s kakšnimi predlogi bodo prišli na zbor volivcev. Tudi na terenu naj bi krajevne organizacije sklicale razgovore o kandidatih. Tu naj bi sodelovala pri razgovorih organizacija ZKS in ostale organizacije, ki delujejo na območju krajevne skupnosti. Če bodo taki razgovori prav pripravljeni, bodo koristen prispevek k demokratičnemu postopku volitev. Ne gre namreč za omejevanje pravic občanov, pač pa za organizirano akcijo, ki naj bi preprečila težke posledice morebitne stihije pri izbiri kandidatov.

Poudariti je treba še to, da predlaganje kandidatov še ni končano. Občani imajo možnost, da predlagajo kandidate celo še na kandidacijskih zbora. Zato bi bilo nujno, da bi volivne komisije — predvsem tam, kjer evidentirani kandidati ne izpolnjujejo pogojev — mobilizirale ljudi še k nadaljnjemu predlaganju kandidatov. Da pa ne bo pomot povejmo še to: večina kandidatov so odlični in sposobni ljudje. Njihove kvalitete kažejo, kako resno so ljudje opravili evidentiranje morebitnih kandidatov. I. B.

Sergej Kraigher v Sevnici

Občinske konference zveze komunistov, ki je bila ob koncu preteklega meseca v Sevnici, se je udeležil tudi zvezni poslanec Sergej Kraigher. V razgibani razpravi so pretrpeli problematiko samoupravljanja, šolstva in kulture ter načeli še vrsto drugih vprašanj, med drugimi združenje sevnice in kmetijske oziroma sentjanske kmetijske zadruge.

Tovariš Kraigher je v svoji razpravi poudaril pomembnost sklepov VIII. kongresa in govoril o pripravi na republiški kongres. Rekel je, da bo treba nekake tovarne rekonstruirati, ker zaradi zastarelih strojev ne morejo povečati proizvodnje, zaostrenost med občani in občinsko skupščino zaradi proračunske administracije pa bo treba ublažiti in pospešeno reševati nujne dotacije krajevnim skupnostim. S. S.

KAJ BO Z OKRAJI

RAZGOVOR S TAJNIKOM OKRAJNE SKUPŠČINE CELJE ACIJEM SVETINO

CEPRAY JE ZE NEKAJ ČASA OČITNO, DA OKRAJI V SLOVENIJI NE PREDSTAVLJAJO TRDNE IN PERSPEKTIVNE OBLIKE DRUŽBENO POLITIČNIH SKUPNOSTI, JE NASO JAVNOST VEDARLE RAZGIBALA NOVAČA O SPREMEMBAH V OKRAJNI UPRAVI V CELJU, DA BI PRISPEVALI K RAZČISTENJU NEKATERIH STALISČ, SMO NAPROSILI ZA RAZGOVOR TAJNIKA OKRAJNE SKUPŠČINE ACIJE SVETINO.

— Zanima nas, čemu se je okrajna skupščina odločila za krčitev okrajne uprave?

● Krčitev okrajne uprave je logična posledica sprememb v vlogi okraja. Med najpomembnejše spremembe štejemo nov sistem financiranja družbeno političnih skupnosti, okrnjeno vlogo okraja na gospodarskem področju — predvsem na področju planiranja, prenos statističnih opravil na republiko in prenos nekaterih inšpekcijskih opravil na občine. Te spremembe omogočajo, da okrajna uprava opravi zadeve iz svoje pristojnosti s 70 uslužbenci namesto s 117, kolikor jih je bilo pred izvršenimi spremembami.

Z okrajne uprave je torej že ali pa bo še odšlo skupaj 47 uslužbencev. Kje so se zaposlili.

● Uslužbenci, po večini z visoko in višjo stopnjo strokovne izobrazbe, so se zaposlili v nekaterih zavodih, gospodarskih organizacijah in v občinski upravi. Nekih posebnih težav za njihovo zaposlitev dosedaj ni bilo. Menim, da moramo po vsej sili stremeti za tem, da nekatere

upravne kadre vendarle zadržimo v upravi, kajti le-ti lahko s svojimi dolgoletnimi izkušnjami in ustrezno strokovnostjo pripomorejo k splošnemu in strokovnemu dvigu upravnega dela pri nas.

— Nekateri štejejo spremembe v okrajni upravi kot začetek dokončne likvidacije okrajev v Sloveniji. Kaj sodite o tem?

● Uprava sploh, posebej pa še njena organizacija, je odvisna od konkretnih nalog, ki jih je dolžna opraviti. Če analiziramo dosedanje gibanje vsebinskih sprememb v vlogi okrajev in če skušamo kar najbolj realno vrednotiti prihodnost, potem je slej ko prej jasno, da takšna ugibanja niso povsem brez osnove.

— Kdaj bi bilo po vašem mnenju mogoče likvidirati okraje?

● Na to vprašanje ni mogoče tako konkretno odgovoriti, kakor je postavljeno. O likvidaciji okrajev bo odločila skupščina republike. Podani morajo biti namreč nekateri osnovni pogoji, da se lahko sprej-

me takšna odločitev. Prav gotovo pa bomo še pred spomladanskimi volitvami na jasnem, ali bodo okraji obstajali še eno mandatno dobo, ali se bo proces njihove dokončne ukinitve začel že prej.

— Ko govorite o pogojih za likvidacijo, so vam prav gotovo znane tudi posledice, ki bi nastale, če bi okraje ukinitili?

● Ko bo sprejeta odločitev o okrajih, bo ta nujno morala temeljiti na analizi vseh mogočih posledic, ki bi lahko nastale. Zdi se mi, da nam že dosedanja praksa dovolj nazorno kaže, da bo potrebno v prihodnje posebno skrb posvečati tistim institucijam, ki zadovoljujejo potrebe več občin. Do teh institucij imajo občine različen odnos, ker se interesi posamezne občine ne pokrivajo vselej z interesi širše družbene skupnosti. Postavlja se tudi vprašanje ustreznih relacij med občno in republiko. Medobčinsko sodelovanje bo vse bolj stvar občin samih. Sam pa se sprašujem, ali bo mogoče v primeru ukinitve okrajev vezati vseh 62 občin neposredno na republiko. Zdi se mi, da ni izključena sprememba števila občin v Sloveniji.

OBCINSKA KONFERENCA ZKS CELJE

Več zaupanja samoupravljanju

Prešibka aktivnost komunistov zavira hitrejši razvoj samoupravljanja v delovnih organizacijah in ima za posledico mnoge notranje konflikte.

Zelo šibko je tudi delovanje samoupravnih organov v šolstvu, kulturnih ustanovah itd., kjer so delovni programi temu ustrezno ozki.

Dobrišen del referata je obravnaval dalje delitev dohodka v delovnih organizacijah, pri kateri še prevladuje strokovnjakarstvo, medtem ko je čutiti pomanjkanje širše demokratičnosti. Osebnih dohodkov marsikje delijo po formalnih kvalifikacijah, ne pa po delovnih uspehih. Kot poseben problem prihajajo do izraza nesorazmerja med rastjo osebnih dohodkov in produktivnostjo; zlasti so se v zadnjem času uveljavljali elementi starega sistema in s tem

nezdruže težnje po širjenju ekstenzivnega gospodarjenja (prekoračitve investicij itd.). Podatek, da smo lani investirali v posamezne objekte za 42 odstotkov več sredstev kot leto poprej, pri tem pa delovne organizacije sploh niso imele izdelanih razvojnih programov, govori o nenačrtni politiki in strokovni nespoštnosti gospodarstvenikov. Tudi tu vlogo komunistov ni bilo dovolj čutiti.

Takšen položaj ima nedvomno svoje vzroke v slabi kadrovski politiki in izobrazbeni strukturi zaposlenih. V industriji celjske občine ima samo 40 odstotkov zaposlenih

ustrezno izobrazbo, to pa pomeni, da so mnoga vodilna mesta neustrezno zasedena. Zaskrbljujoč je pojav, da odpade 47 odstotkov zaposlenih z nezadostno izobrazbo na ljudi do 34 let starosti. Ob tem se porajajo zahteve po večjem razumevanju mladih ljudi in njih vključevanju v družbeno dogajanje, dalje smotnejši študijski politiki, v kateri je delavska mladina še vedno zastavljena, in ne nazadnje po kvalitetnejših odnosih, ki naj mladini omogočijo izpolnjevanje njene družbene vloge.

Ob vsem tem čakajo organizacijo Zveze komunistov v prihodnjem obdobju, ko naj bi uresničevali sklepe VIII. kongresa, še pomembne in odgovorne naloge. Notranja graditev ZK, razvijanje demokratičnih odnosov, zlasti pa javnost in kolektivnost dela naj bi bila poglavito gibalno aktivnost, iz katere bo odstraniti zastarele pozicije in neživiljenjska stališča posameznih članov.

V razpravi so med drugim poudarili, da izhajajo mnogi nerešeni problemi mladine iz neurejenih šolskih razmer, še bolj pa iz njenega položaja v delovnih organizacijah. Od 1500 članov, zaposlenih v osmih delovnih organizacijah, jih je samo 24 v organih upravljanja! Mladina ima kritičen posluh za nepravilnosti in slabosti, to pa ne bi smel biti vzrok, da bi jo omaloževali. Večjo veljavo naj bi ZM dosegla tudi v šolah.

Razprava je prav tako osvetlila vprašanja tistih borcev (zlasti v višinskih predelih), ki še vedno živijo v skromnih razmerah, dalje delo svetov pri občinski skupščini, otroško varstvo, zdravstveno problematiko, vprašanje razširjene reprodukcije itd.

Ob koncu je govoril tudi sekretar okrajnega komiteja ZKS ing. Andrej Marinc, ki je zlasti poudaril, da prešibka aktivnost komunistov zavira hitrejši razvoj samoupravljanja in ima za posledico mnoge notranje konflikte v delovnih organizacijah. Vse premalo se še uveljavlja borba mnenj, pač pa pogosto prihajajo do izraza spekulacije in oportunitizem. V novem gospodarskem sistemu, ko kolektivi sami odločajo o sredstvih, bi morali neposrednim proizvajalcem bolj zaupati in odklanjati sleherni samovoljo ožjega kroga ljudi. Takšnih primerov je v praksi še mnogo. Poglobljanje samoupravljanja naj bi bilo poglavito merilo pri uresničevanju stališč VIII. kongresa, pri tem pa se komunisti ne morejo zapirati v lastne vrste, marveč morajo samostojno delovati na svojih delovnih mestih.

Foto: V. David

— Kaj bi bilo v primeru likvidacije okraja z okrajno stavbo?

● Menim, da bo najrealnejše misliti na to, da se bo v tem primeru v okrajno stavbo preselila skupščina občine Celje. Izredno dragoceno dvorano Narodnega doma pa bo treba brezpogojno ohraniti tudi za kulturne prireditve celjskega območja. Za prireditve, ki jim tega prilastka ne moremo dati, pa bo potrebno najti ustrezne prostore v Celju. —ij

BRALCI O

Poteklo je mesec dni, kar smo začeli objavljati besedo naših bralcev o CT. Odljubili smo, da bomo tistim, ki so se najprej opogumili, poudarili knjigo. Pismonoša je na poti. S tem se zahvalujemo vsem, ki so omogočili, da je stekla sproščena beseda med nami.

Nasvetov, predlogov in kritičnih pripomb je bilo precej. Nova glava nekaterim ne ugaja, toda tako slaba spet ni. Navadili se bomo na sim. bol CT in že zdaleč spoznali, da je to naš list. Zdaž lahko že vsakdo opazi v avtobusih izvešek CT in na prvi pogled ve, to je naš »Celjski tednik«. Zelite bolj domačo vsebino! Trudimo se, da bi bil časopis bolj pester in vsebinsko bogat. Nekateri spremembe ste gotovo že opazili. Zaenkrat smo še preskromni po obsegu, sicer bi lahko zadovoljili še tiste bralce, ki želijo koticček o zdravstvu, pravne nasvete, več povesti, križank. Popolnoma se strinjamo s kritiko, da je tednik še vse premalo domač. Tudi zanimivosti, podlistki in slikovno gradivo naj izvira iz domačih logov. Prav! Izdateljski svet je zastavil tako politiko in skušali jo bomo v sodelovanju z vami uspešno izvajati. Vi nam pa pišite, svetujte, opozarjajte na pomanjkljivosti!

JANEZ LONČAR z Otoka v Celju nas že opozarja:

»Vaš preurejen list mi je zelo všeč. Križanka, ki ste jo objavili v 4. številki, ne spada v vaš list. Ali odtisnete vsako križanko, ki vam pride v roke in vam vsebina ni mar? Križanka naj razvedri in uči. Iz tega vašega »zmazka« se bi kaj malo naučil. Objavljajte takšne križanke, kot ste jih lani pod šiframi FP in KZ, bile so prijetne.«

S križankami so težave, ker nimamo dovolj dobrih sodelavcev. Vsekakor je res, da tudi zadnja križanka v tem pogledu ni bila izjema. Upamo, da bo prihodnja boljša.

CILKA KLADNIK iz Voduc pri Gorici:

»CT je v redu, samo presenetilo me je, da ste zvišali ceno, vendar je to malenkost in se mu ne bom odpovedala, ker se mi je zelo prijel. Ne zamerite moji predrznosti, rada bi, da bi objavili slike naših urednikov in urednic, da bi se tudi tako spoznali. Časopis pa naj bo obširnejši, več domačih novic, kakšno povest iz kmečkega življenja. Za »Bralce o CT« pa pripravite več prostora, radi vam bomo dopisovali in odkrivali naše želje.«

Skušali bomo ustreči; pišite veliko, kritizirajte: samo — objavili se pa ne bomo! (Včasih je dobro biti v ilegali.)

MILE KORNIC, Dom učenika, Valjevo:

»Moji starši že več let delajo v Celju in vzljubil sem lepo mesto ob Savinji, kamor bi tudi jaz rad po študiju. Večkrat prebiram vaš CT, ki mi zelo ugaja, zato ga naročam. Prosim vas, če sporočite v listu, da bi si rad dopisoval z mladinkami in mladinci iz Celja. Obljubljam, da bom vsakomur odgovoril z razglednico mojega Valjeva. Devetnajst let imam in obiskujem II. letnik industrijske šole. Prilagam fotografijo. Upamo, da vam je z objavo vaše želje ustrezno.«

MATIJA DEZELAK iz Vrha:

»Zagotovite koticček za strokovna vprašanja in dogovore. Za podeželjske ljudi je važen zdravniški koticček, da ne bodo za vsako malenkost tekli k zdravniku. Pogrešam humor; premalo ga je v CT. Dajte, da se razvedrimo; v tem želim prisostvovati!«

Mi tudi!

VINKO PESJAK iz Brezna pri Vitarju.

Zelo rad prebiram CT, toda v njem še najbolj pogrešam sporradna Ljubljana.

Morda bomo pričeli objavljati vsaj televizijski program!

dhr

EKONOMSKE STANARINE

Prehod k ekonomskim najemninam je nujnost, saj so številne razlike v plačevanju stanarine dejansko nevzdržne. Sedanja vrednost kvadratnega metra je 2 do 3 krat večja od povprečnih osebnih dohodkov. Vsekakor je jasno, da bodo o osnutku zvezne resolucije o nadaljnjem razvoju sistema stanovanjskega gospodarstva stekle že v teh dneh široke razprave v organizacijah Socialistične zveze, sindikatih, skupščinskih telesih in drugod, da bo zvezna skupščina že v marcu na osnovi številnih pri-pomb lahko obogatena osnutek prečistila v sprejeto resolucijo.

Nov sistem stanovanjskega gospodarstva vnaša ekonomske elemente v to vejo gospodarstva. Po dosedanjem načinu so se sredstva za gradnjo stanovanj (4 odstotki v bruto osebnih dohodkov na zaposlenega) stekala v občinskih skladih, po novem načinu pa bodo ostala gospodarski organizaciji, ki bo kot kolektiv reševala stanovanjsko problematiko.

Drug element pa je ekonomska stanarina. Udobna, sodobna stanovanja, grajena pred 1960, letom so kljub podobnemu ali enakemu komfortu 2 do 3 krat cenejša od stanovanj, ki so bila zgrajena po revalorizaciji. Ta nesorazmerja (od 5 ali 6 tisoč do 15 in celo 20 tisoč dinarjev za enaka ali podobna stanovanja mesečne stanarine) pa so povzročala resne in številne ekonomske politične ter družbene probleme, saj so stanovanjci v nad 5 let starih stanovanjih na ta način premajali vseskozi pomemben dodatek.

Ekonomska stanarina pa v naših pogojih ne more nastopiti preko noči, saj večina ni sposobna prenesti njenega bremena. V osnutku resolucije je rečeno, da bo treba postopno prehajati k ekonomskim stanarinam in bo začetek šele nekje v 1966. letu. Eno izmed pravil ekonomske pravil, naj bi cena kvadratnega metra ustrezala enomesečnim osebnim dohodkom, kar pa pri nas ni primer. Medtem ko stane kvadratni meter stanovanjske površine od 80 pa celo do 140 tisoč dinarjev, znaša povprečni osebni dohodek okrog 40 tisoč dinarjev. Ker pa naj stanarina ne presega 20 odstotkov osebnih dohodkov, je zaenkrat torej ekonomska stanarina neuresničljiva.

Se težje in bolj pereče pa je pri tem vprašanju vseh tistih, ki nimajo za sabo delovne organizacije (upoko-jenci, invalidi in številni drugi). Osnutek resolucije ne govori o njih, toda so in kdo od njih bi ali bo zmogel ekonomsko stanarino? In kdo bo ob uvajanju novega sistema

stanovanjskega gospodarstva zanje subvencioniral? Tega vprašanje ne moremo prezreti.

Pa še o avtomatizmu, ki bo omogočal vsakomur, ki se z določenimi sredstvi pojavi v banki, da dobi sredstva za nakup ali gradnjo stanovanja. Predlogi strukture (10 odstotkov posameznik, 50 odstotkov delovna organizacija, ki ji pripada, in 40 odstotkov banka) upravičeno zbujajo bojazen, ali bodo naše banke imele dovolj sredstev za številne prošilce, ki jim prav ugodna struktura omogoča pridobitev lastnega stanovanja ali hiše? In kdo bo zopet upokojencem in invalidom nadomeščal delovno organizacijo?

Pa še nadure

— Ze zopet trgovina, boste dejali in najbrž pomislili na cene. Toda, tokrat smo se namenili, da jih pustimo ob strani, kajti že tako znane drobne resnice naše trgovine bi radi osvetlili. In naj nam nikar ne zamerijo vsi pošteni trgovci, kajti ti že star pregovori pravi, da med najlepšim klasjem rase tudi plevel.

Pred nedavnim sem obiskal bratranca, ki v znani trgovini dela že četrto leto. Samski je in zato se nisem niti čutil njegovi garsonjeri. Bila je ko iz pravljice. In ko sva ga dala sorodniško na zob, sem se ojunčal.

— Vraga, kako zmores vse to nabavit? Meni se v dvajsetih letih zakona ni to posrečilo!

— Iznajdljivost je mati modrosti!

— Na dan z besedo! — sem maligansko zarohnel.

— Znaš molčati?

— Ko grob!

— No, prav! Pa ti bom zaupal. Mi smo pač nekakšni manekeni. Vse blago dobi šele pravo vrednost v uporabi. In mi preizkušamo doma, da bi vedeli, kako se bo to obneslo pri kupcih.

— A?!

— Da!

— Na, ta je pa lepa. Torej je tudi tale moj plašč, ki ga...

— Gotovo. Nikar ne dvomi. Nekdo ga je pred tabor preizkusil!

— In tisti hladilnik?

— Še teden dni, pa bom preizkušal novega.

— Kaj pa gramofon?

— Razumljivo! Seveda spadajo zraven tudi plošče. Najnovejše!

— Razumljivo! In sesalec in televizor?

— Vse, prav vse. Celo pohištvo.

— Na, ti si gad!

— Nikar. Posnemam tovariše!

— Pa se zavedaš krivde?

— Ta je pa lepa? Jaz pa kriv?

Kaj pa tisti, ki so me to naučili? Glej! Ali si ob novem letu, ko si videl na stotine žarnic na pročelju naše trgovske hiše, pomislil, da jih bodo nekaj dni zatem kupili potrošniki? Ali si lahko misliš, da prodamo sesalec, ki ne dela dobro ali morda televizor? In glej, v trgovini nimamo časa za preizkušanje. Vidiš, menim, da bi nam morali plačati celo nadure.

J. Klančnik

kozerija

ZNIŽALI SMO CENE

Direktor Lisjak je že dolgo razmišljal, kako bi ujel čas za rep. Cene so najbolj občutljiva, privlačna, sodobna problematika. »Če dokažem, da vseeno v tej zmešnjavi najdem mali izhod, bi bilo to bolj učinkovito kot eksplozija atomske bombe. Ves čas so nam trobili iz vseh tromb, da je plaz cen potrebno zadržati, zaščititi potrošnik, gospodariti...«

»Poiškati moramo notraje rezerve, pa bomo lahko popustili vsaj za par...«, je predlagal komercialni.

»Ne! Uporabljajmo cenovno embalažo, zaračunavajmo pa po starem. Konkurenca bo dvignila cene za 10, mi pa samo za 5 odstotkov, je svetoval nabavni.

»Veste, fantje, imam jo!« je vzkliknil direktor Lisjak. »Dosedaj smo ni pošiljali našo bisernico do maloprodajne mreže. Zaračunavali smo prevoz v ceno proizvoda. Zdaj pa prepostavimo prevoz kupcu in prodajamo franco naša postaja.«

»Imenitno!« je poskočil komercialni. »To pomeni, da dejansko lahko znižamo proizvodno ceno.«

»Ze res,« je cinca nabavni, »mi bomo pocenili, kaj pa trg?«

»Cepec« ga je zaustavil direktor. »Kaj te briga! Saj vidiš, da imamo proizvod na trgu cenejši, gre za moralno politični efekt!« Časopisi nas postavijo za zgled. Mi smo svoje opravili, zdaj odgovarjajo drugi. Imenitno, ne?

»Viš, tovariš direktor, sem že izračunal. Naši proizvodni stroški s približkom... (Mislimi moramo na dvig osebnih dohodkov seveda!)« je hitel komercialni, »so 4 din, približali smo že prevoz 7 din in še nekaj za rizik, torej 55 din. Odbijmo prevoz, kot si sijajno predlagal, pa lahko brez vsega znižamo ceno proizvoda za 6 din.

»No, to smo hoteli, ne?«

Cez nekaj dni so obveščevalna sredstva radio in tisk na široko pisala o razumnem i skrbnem gospodarjenju v kolektivu. »Dobro srce!« ki je znižalo cene bisernici za 6 din. Tovariš Lisjak in člani kolegijuma ter še drugi predstavitvi podjetja so zaupljivo srečno zrl v kamero. »Hura, znižali smo cene!«

Teta Špela pa je prav takrat zaročantila v trgovini. »Sment, bisernico so spet podražili. Zdaj stane že 65 din.«

»Ja, veste! Ne moremo pomagati! Proizvajalec draži, premog raste, pa prevoz...«

»V časopisu pa sem brala...«

»Ja, v časopisu že, toda to je že staro!«

Sotelski

Dobre pol leta je šele, kar se je 100 Velenjčanov odločilo za individualno stanovanjsko gradnjo v naselju Smartno pri Velenju, a že kmalu se bodo prvi vselili. Pogoji za gradnjo so odlični: 20-odstotna udeležba graditelja, 30 odstotkov krije podjetje, ostalih 50 odstotkov pa daje na razpolago stanovanjski sklad. In odplačilo: 30-letno plačevanje ekonomske najemnine.

Interesentov za gradnjo je še mnogo več in že letos bodo nadaljevali s tovrstnim reševanjem perečih stanovanjske stiske. Omembe vredno je razumevanje občinske skupščine in večjih gospodarskih organizacij, ki s 30-odstotnim prispevkom omogočijo številnim, da pridejo do svojega stanovanja.

-nik

DESETLETNICA KOLEKTIVA »SMREKA« V GORNJEM GRADU

166 MILIJONOV ZA REKONSTRUKCIJO

OD ROČNEGA DELA DO INDUSTRIJSKE PROIZVODNJE

Delovni kolektiv lesne obrti »SMREKA« v Gornjem Gradu je pred dnevi praznoval 10-letnico obstoja. Podjetje je nastalo z združitvijo bivše občinske mizarske delavnice in zadržnega tesarstva.

Začetek ni bil lahek, saj so se morali boriti s precejšnjimi težavami. Tako so pričeli z izposojenimi sredstvi in še ta niso dosti zalegla. Zato se je kolektiv odločil, da bi najel kredit pri takratni kmetijski zadruzi, jamstvo pa je moral dati vsak član kolektiva s svojim premoženjem. S tem kreditom so si nabavili najnujnejše stroje in opremo.

Prva leta so proizvajali predvsem pohištvo ter weekend hišice. Pozneje pa so razširili svojo proizvodnjo tudi na stavbno pohištvo (ki danes tvori osnovo proizvodnje), na weekend in stanovanjske hišice.

Sprva je prevladovalo ročno delo, torej enostavna proizvodnja. Šele kredit jih je rešil. Novi stroji in nova oprema sta dala osnovo za izboljšanje tehnološkega procesa. Večala se je storilnost in marsikaj se je spremenilo.

Težnja po rekonstrukciji pa je vendarle bila le še težnja. Znova je

zavest članov kolektiva omogočila uresničitev želje. Delovni kolektiv se je odpovedal delu osebnega dohodka in tako so večinoma iz lastnih sredstev vložili 166 milijonov za nabavo nove opreme, novih strojev, preureditev in razširitev delovnih prostorov, izgradnjo nove sušilnice za les, izgradnjo transformatorske postaje, čistilnih naprav in drugega. Čakajo pa jih še težke naloge. Predvidevajo izgradnjo nove montažne hale, nove sušilnice za les, zgraditev sanitarij, čistilnih naprav in prepričani so, da bodo v teh prostorih tudi novi stroji.

Uspeh je viden. Še pred nekaj leti je vrednost proizvodnje znašal 27 milijonov, lani pa je že presegla 140 milijonov dinarjev. Sedaj tudi gledajo na standard — povprečni mesečni osebni dohodek v lanskem letu je znašal okrog 47 tisoč dinarjev.

In kadri? Prav tu nam še manjka, pravijo člani maloštevilnega kolektiva.

Se to: že dobrih 6 let uspešno sodelujejo z lesno industrijo Nazarje, kar je izredno pomembno za zagotovitev tržišča.

-er

NEKAJ MISLI KOMISIJE ZA KRAJEVNE SKUPNOSTI V CELJU

SODELUJMO PRI PODOBI KRAJEVNE SKUPNOSTI

Kako odpraviti prakso slabega »rezanja kruha« krajevnim skupnostim? Prav urejen materialni položaj je osnova njihove smiselnosti.

Zanimivo je, da zaenkrat ni jasnih stališč, na kakšen način zagotoviti krajevnim skupnostim materialni položaj. V številnih razpravah sta se javljali dve nasprotujoči tezi, in sicer: proračunsko financiranje ali financiranje na osnovi programov krajevnih skupnosti. Vsekakor pa ne prvi in ne drugi način ne more zadovoljevati vseh potreb. Zato je komisija mnenja, da je osnovno predvsem to, da se proračunsko odmerjena sredstva združijo s sredstvi delovnih organizacij in občanov; obenem pa naj bi krajevnim skupnostim imele možnosti, da najamejo kredite iz družbenih in namenskih skladov ali celo bank.

Pri zagotavljanju materialnega položaja krajevnih skupnosti pa bi moralo biti vodilo, da ne financiramo skupnost kot institucijo, temveč da financiramo naloge, ki jih krajevna skupnost opravlja (strokovna pomoč hišnim svetom pri vzdrževanju hiš, organizacija in poslovanje centrov za finančno poslovanje hišnih svetov, redno vzdrževanje komunalnih objektov in naprav krajevnega značaja kjer ne

obstoja komunalne organizacije ter administracija krajevnih skupnosti. Poleg navedenih oblik dohodkov (občinski proračun, krajevni samoprisevek, prispevek delovnih organizacij, prispevek občanov in najeta posojila) pa bi krajevnim skupnostim črpale materialno osnovo še iz pogodbenih odnosov z občinsko skupščino za izvajanje nalog, ki sicer spadajo v pristojnost občine. Primer: ceste IV. reda.

Razumljivo nam mora biti, da zaenkrat financiranje v takšni obliki lahko stee, nikakor pa spričo številnih težkoč, v katerih so se znašle občinske skupščine, ni mogoče računati, da bi bilo dovolj sredstev za uresničitev vseh programov krajevnih skupnosti. Prav zato bo treba temeljito premisliti, kaj najprej neobhodno potrebujemo in to v programih zajeti. To pa je še toliko važnejše, ker bodo programi krajevnih skupnosti sestavni del programa družbeno politične skupnosti — družbenega plana. Komisija v zvezi s tem predlaga za najdogovornejši forum konferenco krajevnih skupnosti kot neformalno obliko sa-

moupravljanja občanov. Prav ta način bo lahko odpravil dosedanje prakso, da bi en sam »rezal kruh« krajevnim skupnostim.

Pri ustanavljanju krajevnih skupnosti pa se moramo izogniti težnji po oblikovanju »malih komun« ter moramo ustanovitev graditi na polnem soglasju občanov. Napak bi ravnali, če bi spajali področja, ki nimajo česa bistvenega skupnega, kajti v tem primeru spajamo dve različni hotenji, ki pod skupno materialno možnostjo vodita prej k razpintjam kot uspešnemu gospodarjenju s skupnimi sredstvi.

LEPA POZORNOST

TKANINA-GALANTERIJA v Celju je za novoletno srečanje povabila svoje upoko-jence v restavracijo hotela »EVROPA« na tovarski razgovor in pogostitev. Po nagovoru direktorja Milinariča ob navzočnosti predstavnikov samoupravnih organov je prejel vsak upokojenec tudi praktično darilo.

Bivši sodelavci so to lepo gesto renomirane podjetja s hvalečnostjo sprejeli z željo, da bi imel kolektiv še veliko poslovnih uspehov.

D. K.

V zadnji številki našega tednika smo na tretji strani v sestavku »Ekonomske cene na pohodu« pomotoma objavili odgovore Ivana Logarja (predstavnik gospodarske zbornice) ter prav tako Franca Juharta (kjer se je zamenjavo poigral tiskarski škrat, kajti izjavo je dal Ivan Logar), ker smo pri prepisovanju razgovora iz magnetofonskega traku prezrili opozorilo Logarja ob samem zaključku, ki se glasi: »O potrošniških kreditih, pa...«

Zadnji Logarjev odgovor na vprašanje:

Gotovo bo zaostrežen pogoj za pridobitev kreditov zavrli pritisk rastoče potrošnje? pa se pravilno glasi: »Na to vprašanje je podan odgovor že v mojih predhodnih odgovorih.«

Tovarišu Logarju in bralcem se s tem opravičujemo. Obenem pa želimo popraviti dve tiskarski škrtavi: v uvodnem delu v začetku drugega odstavka je škrat spremenil neormalno v »nemormalno« in v drugem vprašanju o potrošniških kreditih je škrat spremenil potrošnja v »proizvodnja«.

Kovači v reški Tovarni kovanih izdelkov so lani dosegli kljub težavam okrog reprodukcijskega materiala zavidljive uspehe, saj so z odkrivanjem notranjih rezerv ob dobri reorganizaciji tehnološkega procesa povečali proizvodnjo za več kot deset odstotkov.

Foto: J. Sever

OBCINSKO PRVENSTVO PIONIRJEV V VELESLOMU

Občinsko prvenstvo pionirjev v veleslalomu, ki bi moralo biti 3. februarja, je zaradi odjuge odpadlo. Tekmovanje bo v nedeljo, 7. februarja na Celjski koči ob 14. uri. Tekmujejo lahko pionirji in pionirke celjske občine, letniki 1951-54.

Podoba konjiške občine se naglo spreminja. Nekoč izrazito kmetijska občina, ki je še pred tremi leti imela nad polovico kmečkega prebivalstva, ima danes že dve tretjini nekmečkega prebivalstva. K temu je pripomogel nagel vzpon industrije, ki je v zadnjih štirih letih skokovito povečala celotni dohodek za 15,7 odstotkov letno. Močna, a vendar ne pretirana investicijska politika zadnjih treh let (3,5 milijarde dinarjev) pa je omogočila znaten porast izvoza, saj sodi konjiška občina z 2,83 milijoni dolarjev izvoza v lanskem letu med tretjo najmočnejšo občino v celjskem okraju.

Stanovanjska izgradnja se uveljavlja šele zadnja leta in tako so v obdobju 1962-1963 zgradili 270 stanovanj, v izgradnji pa jih imajo 146. Pereč je položaj šolstva, saj pripada 3.230 učencem le 3.900 kvadratnih metrov v 63 učilnicah.

INTERVJU Z ING. ADOLFOM TAVCARJEM, PREDSEDNIKOM SKUPSCINE OBČINE SLOVENSKE KONJICE

NI MI ŽAL, DA SEM PREDSEDNIK

(Nadaljevanje s 1. strani)

— Pa vseeno, tovariš predsednik, povejte ali ste se kdaj maščevali kakšnemu neobjektivnemu kritiku?

● Maščevanje ni v skladu z mojimi značajem. Sicer pa moram malo premisliti. Mogoče, če smatrate za maščevanje to, da sem mu v razgovoru javno dokazal nasprotje. Do danes se mi še ni bilo treba zateči po funkcijo.

— Ali je morda kakšen sodelavec, s katerim ne bi želeli več sodelovati?

● V sistem hitrega družbenega sistema, kot je naš, se prav gotovo pojavljajo posamezniki, ki obnavljajo družbeni razvoj preveč teoretično — realne možnosti pa so drugačne. Pogosto ljudje z neko hitro postavljajo nekatere stvari, ki jih dane okoliščine in pogoji ne morejo. Iz izkušnje vem, da po vaseh večina kmetov realneje ocenjuje, kaj današnja družba zmore, kot pa določene skupine ljudi, ki menijo, da so družbeno vzgojene in nočejo razumeti trenutne materialne možnosti.

— Da bi vam bilo dano, kaj bi najprej ukrenili v naši ekonomski politiki?

● Glede na sproščanje nekaterih ekonomskih prijemov bi šel do konca — uveljavil bi pravilo ponudbe in povpraševanja, razen sveda pri ključnih objektih. Tako smo pa na pol poti, kot na primer: skočis v vodo in ti je prepuščena izbira, utoni ali izplavaš...

— Ali ste prisostvovali kdaj sestanku, na katerega bi danes želeli pozabiti? Kdaj in kje?

● To se je in se dogaja. Ne trdim, da mi je bilo žal, da sem bil tam, ne, nasprotno. To so predvsem problemi kmetov borcev. Krajevne organizacije Zveze borcev so odgovorne, da se ti problemi začne hitreje reševati šele danes. Toda kljub temu bi rad vzbudil občane, da o teh problemih še glasneje govorijo. Še vedno je bolje pozno, kot pa nikoli.

— Kdaj ste prejeli zadnje pismo občana in kaj je svetoval ali prosil?

● Moram pomisliti, kdaj sem prejel zadnje pismo. Zdi se mi, da je bila prošnja za znižanje davka. Vest, ta pisma so subjektivnega značaja, po ustanovitvi posebne komisije, ki rešuje individualne primere na terenu, je teh pisem vse manj.

— Ste podpisali karkoli, česar se neradi spominjate?

● Pri mojem delu se morda tudi to zgodi. Namestimo na primer novega upravnika ali direktorja, pa praksa pokaže, da smo udarili mimo. Nekoliko mi zmanjšuje ta občutek krivde dejstvo, da se to dogaja tudi drugod. Kadrovska politika je loterija, kljub temu, da ne bi smela biti. Ali pa odlok o trošarini za vino... S kakšnim veseljem bi podpisal odlok o ukinitvi taks za hibridne trite in kmečke vozove. To je praktično dodaten davek kmetu. Ali smo v teh letih uničili s tem odlokom te trite? Ni, smo, ravno nasprotno...

— Vam je bilo kdaj žal, da ste predsednik?

● Nikoli, saj sem vedel kaj me čaka. Sicer pa, ali pomeni, da si dober župan, če te imajo vsi radi? Čas je zlato, in to ima svojo vrednost.

— Kaj imajo v šentjurski občini, kar v konjiški nimate?

● Tisto, kar imajo oni več, mi tako ne rabimo. Ceste pa so tako v obeh občinah enako — slabe...

— Kakšna odlikovanja, diplome, nagrade, priznanja ali kazni ste prejeli?

● V petem razredu osnovne šole sem dobil nagrado, ker sem z odliko končal razred; diplomu inženirja agronomije in pa 1951 leta na matičnem uradu priznanje, da sem samovoljno sprejel zakonski jarem.

— Se bavite s športom? Ne? Kako potem usklajujete proračunske datjave za to panogo?

● Zdrav šport imam rad, kljub temu, da mi zdravje ne dovoljuje, da bi se z njim aktivneje bavil. Sem pristaš vsega, kar krepi fizično in duševno kulturo, zato mi ni žal sredstev. Ugotavljam pa, da jih je premalo.

— S kakšnimi občutki ste podpisali pogodbo o soustanoviteljstvu Celjskega tednika?

● Je še nisem podpisal, ker še ni končano delo — okrog občinskega proračuna.

— Ob koncu nam zaupajte še, za koga vršite to poslanstvo in čigava kritika vas najbolj prizadene?

● Držim se dejstva, da gradimo naš socializem, ne zaradi statistike, samohvale, temveč za našega človeka, da bi mu bilo res dobro. V tem ni cinizma, temveč resnica. Glede na to, da sem doživel na svetu toliko svinjarij, prelite krvi, ne da bi posebej naglaševal tista štiri leta koncentracijskih taborišč — v veri, da je vse to potrebno za boljšo bodočnost — bi bil zame največji šok, če tega ne bi bilo.

J. Sever

Težave z zdravniki

RAZGOVOR S POMOČNIKOM DIREKTORJA ZDRAVSTVENEGA DOMA

O zdravstveni zaščiti v konjiški občini pogosto govorijo, negodujejo in kritizirajo. Vprašanja o krog zdravstvenega doma, odhodi mladih zdravnikov po preteku določene dobe na specializacije so na dnevnem redu političnih organizacij, občinske skupščine, na dnevnem redu vseh, ki po več ur izgubijo ob čakanju, da pridejo na vrsto pri zdravniških pregledih. V želji, da bi osvetlili ta problem, smo zaprosili direktorja konjiškega zdravstvenega doma, da bi nam povedal kaj več o tem. Žal ni imel časa, spregovorila pa je FANI SUC, namestnik direktorja.

— O razmerah v zdravstvenem domu, težko govorim, je rekla. Dejstvo pa je, da zdravniki težijo po specializaciji. Dva sta se že odločila, sedaj bo šel še tretji.

— Kaj mislite, kako rešiti ta kričec problem in kaj je bilo do sedaj storjenega?

— Stremimo za tem, da bi dobili zdravnike, ki bi ostali na tem področju. Stipendiramo več študentov medicine, v februarju prideta dva zdravnika.

— Današnje razmere so nemogoče, če upoštevamo izgubo delovnega časa med čakanjem in vse ostalo. Glede na to, da je pojav specializacije pogost, morajo biti nekje vzroki, kaj menite o tem?

— O tem vam ne bi mogla odgovoriti, ker ne vem. Zdravniki se do sedaj niso pritoževali. Čez čas so zaprosili za specializacijo, vrnil se ni nobeden.

Dejstvo pa je, da so že pred začetkom ordiniranja zdravnikov v zdravstvenem domu cele vrste čakajočih, ki so prišli iskati zaščito. Tu ne omenjamo niti izgube časa, ki ga pripravijo med čakanjem zaposleni, kaj šele zaščito bolnikov na terenu kot je konjiški, ki združuje več večjih naselij in industrijskih centrov.

OTROŠKO VARSTVO V PRODAJALNI

Pred leti so v Konjicah ustanovili otroški vrtec v nekdanjih grajskih prostorih. Zaradi nefunkcionalnih prostorov ne morejo sprejeti večjega števila otrok. Kljub temu, da v zadnjih letih v Konjicah mnogo gradijo za novo naselje Škala, individualne gradnje in podobno, projektanti niso nikjer predvideli prostora za otroško varstvo. Če za ilustracijo navedemo, da je v občini zaposlenih preko 1.500 žena, nam postane jasno, kako pereč problem je v konjiški občini otroško varstvo. Obiskali smo eno izmed mater, ki so zaposlene.

Tovarišica MARIJA POLICAR je uslužbenka in mati enega otroka, ki je že nekoliko starejši. Večina ostalih mater mora otroke vsako jutro peljati do prodajalne kruha, kjer se otroci zbirajo do pol sedme ure, ko jih snažilka, ki pride po kruh, odpelje v vrtec.

— Za tako stanje smo krivi v veliki meri občani sami. Vprašanja otroškega varstva nismo postavljali na dnevne redne raznih zborov in sestankov, temveč prepuščali to skrb občinskemu organu.

— Moj otrok je že starejši, v težavnejšem položaju pa so matere, ki so zaposlene v delovnih organizacijah, ki začno z delom že ob šestih zjutraj. Verjetno si predstavljate otroke, ki ga je treba zbuditi ob petih zjutraj iz sna in ga nato nesti do pekarniške prodajalne, da počaka do prihoda snažilke.

Varstvo otrok je organizirano samo sedem ur. Zdi se mi, da bi nam materam naredili veliko uslugo, če bi bili otroci deležni varstva ves dan. S tem bi nas mnogo razbremenili. Ne razumem, kako to, da v novem naselju in novih blokih ni predviden noben prostor za dnevno varstvo otrok? Vsekakor verjamemo. Pri tem bi dodali še to, da so letos morali v otroškem vrtcu odkloniti mnogo otrok, torej je mnogo mater, ki rešujejo vprašanje otroškega varstva individualno, tako da jih prepuščajo sorodnikom ali pa jih puščajo v stanovanjih.

V KMETIJSTVU NOTRANJE REZERVE V IZBOLJSANJU ZEMLJISC

Uspela kooperacija, vendar...

Konjiški bazen je že od nekdaj imel sloves dobrih živinorejcev, sadjarjev in kmetijcev. Kmetijska zadruga je v minulih letih vložila veliko sredstev za ureditev sodobnih plantažnih nasadov v Škalah, Stranica, za dvig živinoreje in kmetijske proizvodnje.

Nekaj let nazaj kmetovalci niso bili zadovoljni z živinorejsko politiko. Rezultat tega je bil ta, da je stalež živine nihaj, namesto da bi bil v večjem porastu. Ze z uspehi ustaljene goveje pasme so bile po umetnem osemenjevanju »skrižane«, tako da so morali z leti vso plemensko čredo obnoviti. Rezultati teh križanj so še danes očitni, saj se čreda le s težavo povečuje. Pri kooperacijski vzreji goveje živine je kmetijska zadruga dosegla lepe uspehe. Ti uspehi bi bili še večji, če bi zadruga dobila kredite, s katerimi bi se uspešneje poseljala v to vrsto proizvodnje. Obiskali smo enega izmed kmetovalcev, ki že vrsto let redi živino v kooperaciji, da bi nam povedal, katera oblika kooperacije je za kme-

SLOVENSKE KONJICE

Foto: J. Sever

»KOSTROJ« POMEMBEN IZVOZNIK

Med večjimi gospodarskimi organizacijami na območju konjiške občine, ki se vedno bolj uveljavljajo pri izvozu, zavzema podjetje »Kostroj« vedno vidnejše mesto. Z lanskimi tri sto milijoni dinarjev izvoza je na tretjem mestu, toda v kovinski industriji je na prvem mestu v občini. Pomemben je tudi podatek, da so v lanskem letu izvozili slabo tretjino celotne proizvodnje. V glavnem so bili to stroji in naprave za tovarno usnjo v Alžiru, pa tudi rezervni deli za že pred leti zgrajeno tovarno usnjo v Sudanu.

Kakšna so predvidevanja za letošnje leto? Z Jemenom že imajo sklenjeno pogodbo za stroje in opremo v vrednosti za okoli 200 milijonov dinarjev. V teh dneh potekajo tudi razgovori med predstavniki naše države in Ugando ter

Afganistanom, po katerih naj bi Kostroj v obeh navadenih državah dobavil celotno opremo za usnarske tovarne in sicer za 500 oziroma za 450 milijonov dinarjev. Računajo, da bo kmalu prišlo do realizacije in da bo podjetje na tak način v prihodnjih dveh letih izvozne količine še povečalo, če bo hotelo obe državi preskrbeti s potrebnimi stroji.

Razen teh dežel se za izdelke Kostroja zanimajo tudi v nekaterih vzhodnih državah, kot na primer v Bolgariji, Madžarski, Češkoslovaški in Vzhodni Nemčiji. Medtem ko se z nekaterimi od teh dogovarjajo za medsebojno sodelovanje pri proizvodnji usnarskih strojev, pa so drugi zainteresirani za uvoz. Skratka, Kostroj ima glede izvoza dokaj odprta vrata.

V. L.

IVERI

»Revolucija je večno mlada...«
»Seveda,« je pristavil drugi, »saj je ženskega spola, ženske pa so tako večno mlade — razen moje žene...«

(V odmoru obč. konference ZK)

»Ne vzdržim več,« je obupano ihtel stanovalec v nekem konjiškem bloku. »Naredil bom samomor...«
»Mojbog, dragi mož, daj mir, ali pa vsaj počakaj, da v Konjicah zgradijo mrliško vežo. V kolesarnico dvaintridesetega bloka je daleč, tu bi mi pa uničili stanovanje...«

»Tovariš, kliče vas načelnik,« je pritekla v občinski bife nekaj po enajsti uri neka tovarišica.

»Bo že počakal, da popijem kavo!«

»Nujno je,« je zopet začela tovarišica.

»Dajte mi prosim še eno kavo, ker je nujno.«

»Tvoja mama je hudobna,« pravi Milan Ivančuk.

»Zakaj?«

»Ker te, preden gre zjutraj v fabriko, vleče v pekarno, da te od tam nato snažilka popelje ob pol sedmih zjutraj v vrtec.«

»Tvoja tudi.«

»Zakaj?«

»Zato, ker te pusti, ko je v tovarni samega, da se lahko potepaš okrog blokov in ob slabem vremenu po kletih ali stopniščih.«

POLJSKA GRAFIKA

ZADNJA RAZSTAVA V CELJSKEM LIKOVNEM SALONU NAM POSREDUJE MAJHEN IZREZ IZ SODOBNE POLJSKE UMETNOSTI

To so dela pretežno mlajših poljskih grafikov, umetnikov iz Poznanja, mesta s starodavno kulturo in zlasti likovno tradicijo. Prvič jih srečujemo v naši sredini in tako prvič spoznamo tudi ves vzpon njihovega umetniškega doživljanja, vso pestrost njihove likovne govornice.

Osem razstavljalcev — to prav gotovo ni mnogo, in vendar nam prerez skozi njihovo delo pokaže, da odmevajo v njihovih listih

skoraj vsa stilna prizadevanja sodobne umetnosti. Vsak izmed njih predstavlja zaključno umetniško osebnost z lastnimi hotenji in lastnim izrazom. Najsi je dozorelost njihove umetniške fiziognomije tudi različna, se vendar vsak po svoje odziva na vprašanja, ki vznemirjajo sodobnega človeka in vsak po svoje nanje tudi odgovarja. Skala njihovega umetniškega izraza sega od preproste, skoraj realističnega pojmovanja danosti do kompliciranih, strogo formalnih rešitev, kjer je objektivna narava samo še predmet, ob katerem se ustvarjalčeva fantazija povsem suvereno sprošča. In pri vsej različnosti notranjih razpoloženj in v njih pogojeni raznoterosti izraza, vendar ena skupna poteza, biti za vsako ceno samonikel, enkraten in pristen.

Skušajmo si zdaj ogledati razstavljalce in vsaj v grobih potezih očitati njihove značilnosti.

Najstarejša med njimi sta Franciszek Birkiewicz in Zygmunt Mischczyk, oba pripadnika srednje generacije, ki se je uspešno uveljavila že v letih pred zadnjo vojno. Prvega privlačuje zlasti svet sodobne tehnike, spleti električnih žic in elektronskih naprav, ki se pod njegovimi rokami spreminjajo v igro svetlih pramenov črt in belih ploskev. V svojem izrazu je strog in trd, kompozicije so tektonsko ubrane in uravnotežene. Za čustveni svet v Birkiewiczevih grafikah ni prostora. Podobno, vendar manj dosledno, je v svojih grafikah izključil čustveni svet tudi Zygmunt Mischczyk. Likovni koncepti njegovih listov bazirajo na ubrani motiviki. Privlačujejo ga ulice in trgi, hiše in njihovi detajli, stopnišča in drugo. V nekaterih listih je ta motivna podstat močno očitna, v drugih pa skoraj docela zabrisana. Arhitektonske elemente, fasade, strehe in drugo povsem suvereno komponira, tako da čim bolj izpolni dani prostor, v mlajših listih pa prihaja do čedalje čistejših likovnih rešitev, katerih povezavo z motivnim izhodiščem komaj slutimo. Tudi on je v svojih kompozicijah strog in se omejuje zgolj na črno belo tehniko. In vendar se pri njegovih grafikah kljub vsej njihovi navidezni trdoti zdi, da v njih trpko odmeva spomin na neka daljnja, morda mladostna doživetja, ki jih je pregazil čas. Imena nekaterih listov, kot denimo Staro mesto ali Porušeno mesto, nam to potrjujejo.

Pri grafikih mlajšega rodu opazimo razpon od najčistejšega formalizma do nove romantike, pogojene v domači folklori ali pa v odmaknjenih svetovih sodobno obarvanega in povsem subjektivnega lirizma. Najizrazitejša predstavnika strogo formalistične smeri sta Jan Běrdyszak in Kazimierz Slaminski. Prvi med njima izpoveduje svoj umetniški koncept že z do kraja abstraktnimi naslovi svojih listov: Kompozicija, Reminiscenca, Črne forme itd. Vznemirja ga problem odnosa med črnimi in belimi plosk-

vami, ki jih nikjer ne drobi ali členi. Zato učinkujejo na gledalca predvsem z vso težo svoje mase, z neizprosno brutalnostjo svoje forme. Slawinski je bolj rafiniran. Na videz raste sicer njegova vizija iz današnega predmetnega sveta, vendar je čutili, da je ta predmetnost samo pretveza in da Slawinski v bistvu povsem nevezano oblikuje svoje kompozicije. Odnosi med temnimi in svetlimi ploskvami ga manj privlačujejo, vso skrb pa posveča tehnični izvedbi svojih grafik, rafinirani menjavi različnih rastrov in njihovemu medsebojnemu učinkovanju v sklopu likovnih organizmov.

Svojevrsen je Eugeniusz Rosik. Rosikove vizije nas spominjajo na surrealizem, saj se v njih splejajo elementi živega in neživega, človeka in rastlinstva v povsem nov kozmos, ker so vse stvari med seboj enakovredne, odvisne od istih zakonov ter med seboj usodno povezane v nerazumljiv klopčič življenja. Pri Roziku preseneča tudi njegova spretnost, ki razodeva ponekod že pravo virtuoznost v obvladovanju materiala.

Zbigniew Kaja kaže v svojih grafikah še močne prvine ekspresionizma. Svoj navdih črpa iz sveta »majhnih«¹ ljudi, kolednikov, branjev in godev. Oblikuje jih s preprostimi, jasnimi črtami, nevsiljivo in prizadeto, pa z veliko toplino in razumevanja za vse tiste drobne človeške stvari, ki jih v življenju tako radi prezremo. Svet preprostih ljudi privlači tudi Eugeniusz Maldzisa, vendar ne toliko po socialni, kot zlasti po motivni olati. Formalno namreč črpa iz starodavne zakladnice stare poljske folklorne, iz katere si je izposodil nekateri obrazec za svoje podobe. Z izrazili moderne grafike nam zato govore z njegovih listov ribiške žene in matere, in le v nekaterih delih se je avtor odločil za povsem suverene likovne rešitve, v katerih igra motiv podrejeno vlogo in je vsa teža slike v učinkoviti razporeditvi kompozicijskih elementov.

Andrzej Kandziora je med vsemi razstavljalci najbolj osebno ter hkrati edini, ki se ne zadovoljuje zgolj s črno belo tehniko, marveč pokliče na pomoč tudi barve, ki naj dajo poudarek njegovim liričnim doživetjem. Zdi se, kot da je preko vseh njegovih listov razgrnjena tenka koprena nostalgije za nečim izgubljenim. Samoten otok sredi sivine, pomežikavajoča okna v temni ulici, pramen parka pred grozečo temnimi fasadami hiš v ozadju, to je svet, v katerem se izživlja njegova stvariteljska fantazija, svet poln lirike in bolečega občutka odtujenosti sredi stehiziranega sveta.

Ivan Stopar

Celjski režiser v Trstu

SLG v Celju si je s svojim prizadevanjem delom pridobilo sloves tudi izven naših meja. K temu je v neki meri pripomogel tudi režiser Branko Gombač, ki so ga po odlični režiji komedije Marina Držića, Dundo Maroje lani na Poljskem tam-

kajšnji kritiki uvrstili med prominentne jugoslovanske gledališke režiserje. Po poljskih poročilih gre prav njemu zasluga, da je našo odrsko umetnost približal poljskemu občinstvu in poleg tega še navezal sodelovanje med našimi in tamkajšnjimi gledališči.

S svojimi bogatimi izkušnjami pripravlja Branko Gombač uprizoritev Shakespeareove drame Vihar, katere premiera bo 12. februarja. To je že peto delo slovitega dramatika, ki ga uprizarja celjsko gledališče.

Po premieri bo Branko Gombač odpotoval v Trst na povabilo tamkajšnjega gledališča. V novi slovenski kulturni hiši bo režiral dramo Uga Bettija Usoda na severni postaji, ki obravnava italijansko družbeno življenje. Ze pred tem je bil Branko Gombač večkrat gost tržaškega gledališča; v prejšnjem izposojenem Avditorju je režiral Dnevnik Ane Frank, Othela in Iz take smo snovi kot sanje. Njegova nova režija pomeni nedvomno priložnost, ki mu bo prinesla nove uspehe in po vsej priliki prispevala tudi utrjevanju medsebojnih gledaliških stikov.

F. C.

S POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Brünnern G.: Aquarienpflanzen. Stuttgart 1962. S. 252/29.
Marzell H.: Zauberpflanzen Hexentränke. Stuttgart 1963. S. 252/4.
Kardelj E.: Organizacija in metode dela zvezne skupščine. Ljubljana. 1964. S. 252/7.
Milovanović N. B.: Od marsejskega atektata do trojnog pakta. Zagreb 1963. S. 252/47.

J. V.

KRIZOSTOMOVA POKORA

STARA ITALIJANSKA PESEM RAZGLASA, DA JE BIL CASTITLJIV KRIZOSTOM, KONSTANTINOPOLSKI METROPOLIT, CLOVEK, KI NI ZNAL SVOJIH CLOVESKIH NAGNENJ, ZELJA IN HREPENENJA SKRITI IN ZADRZATI ZASE. V CETRTEM STOLETIJU NASEGA STETJA JE KRIZOSTOM V SAMOTNI POKRAJINI ZAPELJAL LEPTICO — PRINCESO. KAZEN, KI GA JE DOLETELA ZA TO PREGREHO, JE BILA NENAVADNA — OD TAKRAT DALJE SE JE MORAL PLAZITI PO TLEH BREZ OBLEKE. NOVEJŠA SAKRALNA LITERATURA O TEM DOGODKU NE POROČA, SAI GOVORI LE O PREPROSTEM IN V DANEM KRIZOSTOMOVEM ŽIVLJENJU. V LIKOVNI UMETNOSTI JE TA ZGODBA UPODOBLJENA LE NEKAJKRAT IN TO LE MED STAREJŠIMI GRAFIČNIMI LISTI MOJSTRA DÜRERJA, BARTHELA IN HANSA SEBALDA BEHAMA TER LUCASA CRANACHA.

Dürer je bil prvi, ki se je lotil tega motiva in ga vrezal v baker. Verjetno je zgodbo spoznal v knjigi, ki je izšla leta 1471 v Nürnbergu. Upodobil je prizor z nago ženo in otrokom v samotni pokrajini, kjer se v daljavi plazi kaznovano človeško bitje — Krizostom.

Hans Sebald Beham je prikazal zgodbo na isti način kot njegov brat Barthel. In kakšen je bakrorez Lucasa Cranacha iz leta 1905?

Pomlad je bila, vzcvetel je mali bor, vzcvetelo so tudi drobne rože med travo. Živali so se zbrale v romantičnem, idiličnem svetu okrog žene z dremajočim otrokom. Žena je otožna, zatopljena v razmišljanje o vsem, kar se je zgodilo... Krizostom pa prestaja svojo kazen, vdano in pokorno!

Upodobitev žene v tem romantičnem

svetu je odraz umetniške izpovedi, kakršno lahko zasledimo le pri slikarjih »Donauskim«² zanje je namreč značilno, da povezujejo človeka in naravo izredno harmonično. — Gotovo so vsi grafiki severne renesanse — tako Dürer, kot Beham in Cranach izkoristili pri tej zgodbi možnost študija in upodobitve ženskega akta.

V grafičnih listinah so ohranjene zamisli umetnikov... In vendar se danes nihče ne ve, zakaj so nam Dürer, Beham in Cranach prikazali Krizostomovo pregreho in pokoro na ta nenavaden način.

Celjski muzej ima v svoji zbirki stare grafike list Hansa Sebald Behama iz leta 1548 (spodaj) in list Lucasa Cranacha (zgoraj).

M. M.

FILMI V TEM MESECU

Februarja bomo gledali nekaj do kaj kvalitetnih filmov. Eden izmed njih bo brez dvoma biografija znane ameriške filmske igralka Merylin Monroe.

Verjetno še ni čisto zbledel spomin na tragično smrt igralka, ki je, zahvaljujoč svojem talentu in lepoti postala za mnoge mit filmskega platna. Njena nenadna smrt je povzročila toliko komentarjev, ugibanj in mnenj, kakor redkokateri dogodek v tistem času. Iznajdljivi producenti so se, kakor vedno, tudi sedaj znašli in tako smo dobili biografski film z naslovom Merylin Monroe. Na platnu bomo ponovno gledali nekaj izredno zanimivih odlomkov in prizorov iz njenih najbolj uspešnih filmov. Kajti igralka je že s svojim prvim korakom na krizevemu potu do življenjskega uspeha na filmskem platnu pokazala talent, ki pa sta ga malokrat zasenčila njena telesna lepota in privlačnost, kar so v polni meri izkoristili nekateri režiserji. Gotovo so marsikateremu gledalcu še dobro v spominu neka-

tere scene v filmu Vse o Evi. Z vlogo v Niagari je Merylin zavzela trdno mesto med velikimi igralkami, kar je še mnogo bolj potrdila z dosežki v znanih filmih — v Reki brez povratka in v Avtobusni postaji.

Kljub temu, da je ves čas doživljala tragično usodo človeka — velike filmske umetnice, ki ne more najti v svojem ubogem življenju ko-tička stalne sreče, skritega osebnega hrepenenja po uresničitvi zatajenih preprostih človeških sanj, je živela, delala in ustvarjala. Njena žalostna življenska usoda nam je znana in ko bomo gledali prizore iz filmov, v katerih se je proslavila, bomo pristno obnovili spomine na nesrečno, a veliko filmsko umetnico, ki ni imela in tudi ni mogla imeti svojega, lastnega življenja. Poslednje scene iz njenega nedokončanega filma pa nas bodo prepričale v nedvomni talent igralka, ki predstavlja neločljivi del zgodovine sedme umetnosti.

J. V.

NEPOZABNO

Filmov, ki bi prikazovali živali v njihovem naravnem okolju, je razmeroma malo. Zato nam je bil celovečerni avstrijski film »Kdor ljubi domovino«³ tembolj dobrodošel, posebno še, ker je posnet s prefinjenim okusom in v dovršeni barvni tehniki (Aestiman kolor). Da ga lahko prištevamo med vrhunske filmske dosežke v tej vrsti.

Posnete so vse vrste divjadi, ki žive v Avstraliji od alpskega sveta do nižin Gradiščanske (od jelena, gamsa in ruševca do močvirnikov Galneta jezera). Fabula, ki veže film v celoto, ima namen pokazati razliko med pravimi ljubitelji narave in modernimi egocentriki, ki hlastajo za trenutnimi, »praktičnimi«⁴ užitki in v svoji omejenosti pozabljajo na vse razen na svojo »zabavo«⁵ in topounno pustostijo vse

tišto, kar si drugi prizadevajo ohraniti v prvotni lepoti. Osnovno misel filma, pihaniti naravo, kakršna je, flori in fauni pa nuditi vso potrebno zaščito, ilustrirajo nepozabni prizori iz življenja prosto živečih divjadi v skrbno negovanih loviščih: jelenji ruk, ruševčev ples, borba gamsa s sunki snežnega viharja itd.

Lovska zveza je predvajala film dvakrat — v nabito polni dvorani kina Union. Ker si številni ljubitelji filma niso mogli ogledati, bi bilo prav, če bi katero od distribucijskih podjetij film odkupilo.

In navsezadnje: zakaj ne posnamemo pri nas podobnega filma? Ne manjka nam ničesar — razen morebiti ljudi, ki bi se tega dela lotili. Poleg vzgojnega učinka bi brez dvoma imel tudi finančnega — in ne samo pri nas.

V. D.

ŽALEC

RAZSIRJENI PLENUM O PROBLEMIH MLADINE

NEUSTREZNE METODE DE LA

ZVEZA MLADINE NAJ BI V BODOČE AKTIVNEJE RESEVALA ŽIVLJENJSKA VPRAŠANJA MLADIH LJUDI

Kljub slabi udeležbi članov občinskega odbora SZDL je razširjena seja plenuma, posvečena aktualnim problemom mladine, uspela. Ugotovili so zlasti, da je mladina sicer aktivna, da pa nastopa premalo organizirano, kar velja predvsem za aktivne v večjih središčih in manj za one v obrobni predelih. Vzroke za to je iskati v prešibki dejavnosti občinskega komiteja ZMS kakor samih aktivov, ki bi morali biti zavestni usmerjevalci celotne dejavnosti mladih.

Ob tem so posebej naglasili, da same metode dela in vsebina ne ustreza. Struktura mladih se je dokaj spremenila, zato se stare metode dela ponekod še obnesejo, drugod pa ne več. V ospredju je vprašanje standarda, ki živo interesira slehernega mladega človeka, še posebej kmečko mladino, ki se zaposluje v industriji. Pred mladim človekom se tako odpre vrsta življenjskih vprašanj — od stanovanja do prehrane. Pogosto neugodno položaj mladine je tudi posledica družinskih razmer in okolja, šibke izobrazbene stopnje itd. Obstoječi izobraževalni centri v pogledu priučevanja na delovne mesto niso povsem odigrali svoje vloge. Delovne organizacije namreč še vedno niso

dajele pomembnost strokovnega, ekonomskega in družbenega izobraževanja mladih ljudi. Tako se upravičeno poraja vprašanje, če lahko vseh 98 mladih članov, kolikor jih je trenutno v centralnih delavskih svetih, po tej plati upraviči svojo izvolitev. Ali so delovne organizacije storile vse, da bi jih seznanile s tistim, kar bi morali vedeti kot enakopravni proizvajalci in upravljalci?

Med problemi se kaže ne dovolj razmejena in jasna vloga med razrednimi skupnostmi in aktivni ZMS, kakor prešibka pomoč mladinske organizacije razrednim skupnostim. Tudi družabno življenje mladine je bilo še pred leti bolj razgibano; v zadnjem času je aktivnost v tej smeri v precejšnji meri zavrl prodor filma, televizije itd. Tu bi kazalo poskrbeti za boljše možnosti, ki bi mladini nudile zdravo kulturno razvedrilo in zabavo in jo tako silile tudi k resnejšemu delu.

Občinski komite ZMS naj bi v bodoče posvetil vso pozornost in aktivnost reševanju aktualnih vprašanj mladine, pri tem pa bi mu naj v polni meri pomagale družbeno-politične organizacije v občini.

-an

PREDLOG, KI NI PRODRL

Nočno delo mladine

UPRAVNI ODBOR TEKSTILNE TOVARNE PREBOLD JE PREDLAGAL UVEDBO ZACASNEGA NOČNEGA DELA MLADINE MED 16. IN 18. LETOM. USTREZNI OBČINSKI FORUMI SO BILI (UPRAVIČENO IN UTEMELJENO) PROTI.

Občinska skupščina Zalec je na svojem zadnjem zasedanju razpravljala o predlogu upravnega odbora tekstilne tovarne Prebold o začasni uvedbi nočnega dela za mladino v starosti od 16 do 18 let, in to v obratih tkalnice, predilnice in oplemenitilnice z utemeljitvijo, da to narekuje potreba, da bi mlade delavce uvajali v proizvodno delo tudi v tretji izmeni, kar je nujno za njihovo strokovno izobrazbo oziroma priučitev na delovnem mestu in za normalni, kontinuirani proces dela v obratih podjetja. Zruženje tekstilne industrije v Ljubljani je namreč privolilo, da bi mladino od 16. do 18. leta zaposlovali v nočni izmeni v omenjenih obratih.

Na plenumu občinskega sindikalnega sveta v Zalcu pa je bil sprejet sklep, da zaposlovanje mladine v nočni izmeni ni ustrezno predvsem iz razloga, ker mlad človek v tem obdobju še ni dovolj fiziološko razvit, zaradi česar bi nočno delo slabo vplivalo na nadaljnji razvoj njegovih sposobnosti. O omenjenem predlogu je razpravljala tudi izvršni odbor občinskega odbora SZDL, ki je prav tako izrazil negativno stališče.

C. M.

ŠMARJE

ŠTEVILNI PREDLOGI

V šmarni komuni so doslej zabeležili že kar 136 kandidatov za občinske odbornike in 12 za republiške poslance. V nekaterih primerih so za eno volilno enoto predlagali tudi po 8 kandidatov (npr. v steklarni »Boris Kidrič«). Vendar pa je v komuni nekaj volilnih enot, kjer so predlagali samo po enega kandidata, češ da so že dobro premislili, koga so predlagali. Tako predvsem v nekaterih delovnih kolektivih.

Za republiške poslance so doslej predlagali naslednje: V republiški zbor so predlagali Darko Bizjak, predsednik občinskega odbora SZDL Šmarje pri Jelšah; Alojz Metelko, sekretar Zdraviliškega gostinskega podjetja;

ing. Vojo Djinovski, direktor steklarne; ing. Marinc Andrej, sekretar okrajnega komiteja ZKS Celje in ing. Stanko Gobec, podpredsednik občinske skupščine Šmarje pri Jelšah. V prosvetno-kulturni zbor so predlagali: Franc Bizjak, direktor osnovne šole Kozje; Franc Zupanc, okrajni prosvetni svetovalec; Vlado Birs, direktor osnovne šole v Rogški Slatini; Vlado Mrhar, sekretar steklarne in prof. Vlasta Ungar.

V gospodarski zbor pa so predlagali Rika Jermana, predsednik gospodarske zbornice SRS in Staneta Cujeza, direktorja Zdraviliškega gostinskega podjetja v Rogški Slatini. L. J.

Produktivnost in proizvajalci

V soboto je bil zanimiv in uspešen občni zbor sindikata ekonomske enote šmarske zadruge v Imenem. Obravnava se je osredotočila na medsebojne odnose in odnos do dela. Zadržani so si brez zadržkov iz oči v oči povedali, kaj je bilo v njihovem delu dobrega in kaj pomanjkljivega ali slabega.

Posebej so obravnavali primer mlina v Imenem. Ta je bil vsa leta tisti grešni kozel, ki je »ustvarjal« izgubo. Odkar so predlanskim dobili novega mlinarja, ustvarjajo več milijonov dobička. Zato je delovni kolektiv dal javno priznanje mlinarju Matušcu za delo dveh let.

Ker so v kolektivu še ljudje, ki si pri delu ne prizadevajo dovolj, pa

čeprav jih je malo, so nastajale nepravilnosti. Da se to ne bi več dogajalo, se bodo delovne skupine pred vsako večjo akcijo sestajale na posvetovanju. Sestali se bodo tudi še med samim delom, če bi se pojavile nepravilnosti.

Kolektiv pa je v hudi stiski in kljub dobri volji ne more ohraniti orodja in strojev takih, kakor bi bilo potrebno, ker nima na razpolago niti lope; tako so traktorji in drugi stroji kar pod milim nebom. Zaradi pomanjkanja objektov tudi ne morejo razvijati živinoreje, čeprav imajo drugače vse pogoje za to. Da bi stvari rešili, pričakujejo pomoč od uprave.

Kot zgovorno kaže posnetek, je buldozer na sliki konzerviral naravo, ko se ga ljudje niso usmili. Ob tem ne bi naglaševali, kako draga je strojna oprema, niti amortizacija. Buldozer sameva v Gaberju. Foto: V. David

LAŠKO

ŠE EVIDENTIRAJO

Kljub temu, da bo te dni potekel čas, ko bo treba zaključiti z zbiranjem predlogov za kandidate, še vedno prihajajo pred volivno komi-

sijo občine Laško novi in novi predlogi.

Tako je bilo doslej evidentiranih za kandidiranje poslancev v republiški zbor osem predlogov, za socialno zdravstveni zbor šest predlogov in za organizacijsko politični zbor deset predlogov. Od predlaganih je največkrat omenjen tovariš Rudi Grosar, ki je bil predlagan za kandidata za poslanca republiškega zbora kar na enaindvajsetih sestankih.

Za volitve odbornikov v občinsko skupščino je bilo vloženih 80 predlogov in to 54 za občinski zbor in 26 za zbor delovnih skupnosti. Vseh sestankov za evidentiranje kandidatov pa je bilo doslej že šestdeset.

Z evidentiranjem kandidatov bodo nadaljevali vse do začetka zborov volivcev, na katerih se bodo volivci odločili, katerega od predlaganih bodo volili v republiško in katerega v občinsko skupščino.

VEČ SREDSTEV ZA BORCE

Stanovanjski sklad občine Laško bo letos razpolagal z več kot 120 milijoni dinarjev. Glede na to, da so ta sredstva nekoliko višja od preteklih let, bodo tudi za ureditev stanovanjskih razmer nekdanjih borcev namenili večji znesek. Gre za 70 milijonov dinarjev, s katerimi bodo rešili vsaj nekaj najnujnejših primerov. Posamezniki pa bodo imeli tudi tole možnost: do višine treh milijonov dinarjev bodo lahko najeli posojila za gradnjo stanovanjskih hišic.

IMENOVAN POSEBNI ODBOR

Zavoljo proslave borcev prekomorskih brigad, ki bo predvidoma 4. julija v Ilirski Bistrici, je združenje borcev NOV iz Laškega že v preteklem letu imenovalo poseben odbor z nalogo, da evidentira z območja laške občine vse tiste borce, ki so v času narodno osvobodilne borbe sodelovali v eni izmed prekomorskih brigad. S temi borci se je odbor že nekajkrat pogovarjal; njihovi spomini pa bodo zbrani v posebni knjigi, ki jo bo izdalo republiško združenje borcev NOV.

ZBORI VOLIVCEV

Na posvetovanju predsednikov krajevnih odborov SZDL, ki je bilo te dni v Laškem, so sklenili, da bodo najkasneje do 10. februarja v sodelovanju s krajevnimi političnimi aktivisti pripravili predlog kandidatov za spomladanske volitve. Zbori volivcev, na katerih bodo kandidatne liste obravnavali, se bodo pričeli 14. februarja.

ROJSTVA — POROKE — SMRTI

Rodila sta se dva dečka. Poročili so se: Jože Medved, ključavničar iz Ojstrega in Franciška Deželak, uslužbenka iz Laškega. Umrli so: Cvikelj Stanislav, mesar iz Rečace (27); Jera Horjak, roj. Kačič, preužitkarica iz Dobra (88); Gračnar Amalija, roj. Grobin, gosposinja iz Brodnice (80).

V NEKAJ VRSTAH

● V Šmarju pri Jelšah se je lani zagovarjalo 384 oseb zaradi cestno-prometnih prekrškov in 327 zaradi kršenja javnega reda in miru, največ iz Rog. Slatine.

● Občani iz Bistrice ob Sotli se zatekajo po zdravstveno pomoč raje v Šmarje, Podčetrtek, Senovo in Bizeljsko, ker zdravnik v bistrski ambulanti ni hotel prevzeti depoja zdravljen od šmarskega zdravstvenega centra.

● Šmarska in krška občinska skupščina sta skupno določili sredstva za elektrifikacijo partizanskega Veterinika.

● V šmarni občini je 49 občanov na novo prijavilo obrtno dejavnost.

● Zlikovec, ki je Virštancem razmetel gramoz za vodovodni zbiralnik v blato, ni mogel preprečiti uspeha; voda že teče v virštanske hiše.

SIROKO ZASTAVLJEN PROGRAM

Mladinski komite šmarske občine je izdelal širok program dela za letošnje leto. Program zajema seminarje in šole za življenje, poklicno usmerjanje, organizacijska vprašanja, srečanja in drugo. V programu imajo tudi spremljanje družbenih pojavov in proučevanje gospodarskih in idejopolitičnih problemov v komunih. Zato bodo organizirali razgovore po aktivih in z javnimi delavci. Prav tako bodo tolačili mladi vse spremembe v gospodarskih organizacijah, ker so o njih premalo poučeni.

Lipnik Jože

MOZIRJE

SKUPŠČINA SPREJELA

DELOVNI PROGRAM

Skupščina občine Mozirje je na svoji nedavni seji sprejela okvirni delovni program za leto 1965. Skupščina bo poleg vseh najvažnejših nalog, ki jih bo med letom obravnavala na svojih sejah, posvetila še posebno pozornost delu svetov in drugih organov. Med gospodarskimi nalogami so najbolj pomembne sprejem družbenega plana in sistematično spremljanje gibanja vsega gospodarstva. Posebno pozornost bo posvetila gozdarstvu, kmetijstvu, lesni industriji, turizmu, gostinstvu in obrti. Večjo pozornost kot lani bo skupščina posvetila stanju in nadaljnjemu razvoju družbenih služb.

Že v tem mesecu bo skupščina razpravljala o problematiki šolstva in o perspektivnem programu razvoja šolstva. Posebno skrb bo posvetila tudi problematiki ostarelih kmetov in materialnemu položaju borcev NOB. Na tem področju so še številni nereseni problemi, ki jih bo morala skupščina s pomočjo ostalih činiteljiv čimprej rešiti.

—er

UGODNA REALIZACIJA PRORAČUNA

Na zadnji seji občinske skupščine Mozirje so med drugim razpravljali tudi o realizaciji proračuna za leto 1964. Čeprav je med letom kazalo, da nekaterih planiranih dohodkov proračuna ne bodo dosegli, so jih celo presegli. Dohodke proračuna so dosegli s 102,6 izdatke pa s 97,6 odstotkov. Planirani dohodki niso bili doseženi pri dohodnini iz kmetijstva, občinski dokladi, prometnem davku od alkoholnih pijač in še nekateri drugi.

Ugodna realizacija proračunskih dohodkov je omogočila, da je lahko skupščina nemoteno krila najnujnejše izdatke posameznih služb. S tem pa ni rečeno, da so bile krite vse dejanske potrebe, ki jih je dolžna financirati občina. Še posebej velja to za družbene službe.

—er

KONJICE

NE PODCENUJMO ŽENA!

Do srede tega tedna je volivna komisija v Slovenskih Konjicah dobila 66 predlogov za kandidate za oba zbora občinske skupščine. Od skupnega števila je 55 moških in enajst žena, pa še te so bile predlagane v zbor delovnih skupnosti. Starostni sestav pa pokaže, da je večina kandidatov stara med 25 in 49 let, med njimi jih je največ med 30. in 39. letom starosti. Zanimivo je

tudi to, da je med 66 evidentiranimi 61 takih, ki so bili to pot prvič predlagani za občinske odbornike. Članovi Zveze komunistov je slaba tretjina, članov Zveze borcev pa dobra četrtina.

NA KRAJKO

Komisija za poklicno usmerjanje pri zavodu za zaposlovanje delavcev v Slovenskih Konjicah je razpisala tekmovanje o poklicih. Tekmovali bodo učenci osmih razredov osnovnih šol z območja občine. Pri tekmovanju jim bodo seveda pomagali njihovi razredniki. Najboljšim skupinam bo zavod za zaposlovanje razdelil tudi primerna darila.

Telovadno društvo Partizan iz Slovenskih Konjic je večino svojih prizadevanj v preteklem letu posvetilo utrjevanju košarkarske in nogometne sekcije. Z uvrstitvijo obeh moštev v ustrezno slovensko ligo je to svojo nalogo dobro opravilo. V letošnjem letu nameravajo načrt dela nekoliko spremeniti in to tako, da bodo več pozornosti posvetili rekreaciji in množičnosti.

Konjiška delavska univerza je pred kratkim zaključila seminar za člane organov upravljanja v Vitanju, ki se ga je udeležilo 23 slušateljev iz delovnih organizacij v tem kraju.

V tem mesecu pripravlja delavska univerza podoben seminar še za člane organov upravljanja iz delovnih organizacij iz Slovenskih Konjic, Zreč in Loč.

CELJSKI TRG

POMLAD SE BLIŽA

Ceprav nas je v zadnjih dneh spet zajel val hladnega zraka, ki je na oknih ob jutrih spet zarisal ledene rože, se pomlad vtrajno bliža. Tudi na celjski tržnici lahko to opazimo. Te dni je na prodajnih mizah vse polno teloh in mačic; ki so prve znamenje lepšega, toplejšega vremena. Sopek teloh je po dvajset ali štiri-deset dinarjev in človek kar rad odšteje nekaj kovačev za to lepo, nežno cvetje.

Krompir prodajajo po 60 dinarjev, belo glavno zelje po 80 in 100, rdeče po 100, 120, kisljo zelje po 100 in 120 dinarjev, kisljo repo pa po 100 dinarjev kilogram. Ostale cene se niso kaj bistveno spremenile. Jajca so po 50 in 55 dinarjev. Agropromet pa jih prodaja po 37 dinarjev. Smetana je po 500, skuta po 300 in maslo po 1.200 dinarjev. Vendar mlečnih izdelkov močno primanjkuje.

ROJSTVA — POROKE — SMRTI

CELJE

Rodilo se je 27 deklic in 22 dečkov. Poročili so se: Stracabosko Ivan, frizer iz Loke in Stavič Stefanija, bolniška strežnica, prav tako iz Loke pri Zidanem mostu; Stanislav Goršek, logar iz Loznice in Marija Košec, delavka iz Celja; Franc Jernež, avtoklepar iz Lopatne in Stefanija Grobelnik, delavka iz Galicije; Kazimir Skrabar, uslužbenec iz Celja in Danijela Pleterški, delavka iz Sostanje; Ivan Mastnak, sofer iz Cerovca in Jožefa Renčar, bolničarka iz Celja; Viktor Ašič, strojni ključavničar iz Celja in Lavre Terzija, blagajničarka iz Golavabuke; Andrej Gozdnik, rudar in Marta Lapornik, tkalka obo iz Rečice; Viktor Polžin, vlakovodja iz Globokot in Berta Binder, učiteljica iz Spodnjih Top. Umrli so: Tatjana Medve, otrok iz Celja (2 mes.); Karol Božnik, upokojenec iz Celja (84); Neta Urh, otrok iz Orešja (2); Julijana Klenovšek, gosposinja iz Lokavca (64); Anton Smič, kmetovalec iz Križca vrha (64).

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. MOSKA — KJUEV — LENINGRAD enajstdnevno turistično potovanje po ZSSR z vlakom, avtobusom in avionom. Prijave do 15. aprila 1965.
2. Za gradbenike in arhitekte 6-dnevno potovanje v BERLIN združeno z ogledom razstave »BAUMA« v Münchenu. Prijave do 1. februarja 1965.
3. 5-dnevno potovanje na ogled obrtniškega velesejma v MÜNCHEN. Prijave do 30. 1. 1965.
4. STUTTGART — ULM — MÜNCHEN 5-dnevno avtobusno potovanje z ogledom svetovnoznanih avtomobilskih tovarn »MERCEDES« in »DEUTZ«.
Prijave do 10. februarja 1965.
5. 6-dnevno avtobusno potovanje v MILANO — ROMA — SAN MARINO. Prijave do 15. februarja 1965.
6. Širokovnjaki kmetijstva! 4-dnevna strokovna ekurzija v Verono. Prijave do 10. februarja.
7. 12-dnevno potovanje v ATENE — PIREJ — IRAKLION — DUBROVNIK. Prijave do 10. februarja.

Pred vsakim izletom obiščite podjetje KOMPAS CELJE. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi letali. KOMPAS CELJE posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železnice, letalski in pomorski promet. KOMPAS posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite. KOMPAS CELJE daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, spominke, zemljevide, spominske literistične znanke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici KOMPAS CELJE.

Se priporoča KOMPAS CELJE
Tomšičev trg 1 — tel. 23-50

● PRODAJ

Enostanovanjsko takoj vselljivo hišo prodam. Fojs Ivan, Platinovec 28, Grobelno. 6 mesecev brejo kravo, dobro mlekarico prodam. Frece Stefan, Liboje, Petrovče. Kuhinjsko kredenco prodam. Naslov v upravi lista.
Hišo z gospodarskim poslopjem 20 minut od postaje Smartno ob Paki, vseljivo tako, j prodam. Naslov v upravi lista.
Brezhiben avto Record 56 prodam. Informacije: dr. Cretnik, Šentjur.
Dobro ohranjeno kuhinjsko opremo: kredenco, trodelna miza, pomivalna miza 110x74, 4 stoli prodam. Hrušovar, Sempeter 27.
Prodaj, ali dam v najem posestvo v bližini Celja. Vodovod in elektrika. Naslov v upravi lista.
Motorno kolo DKW — letnik 57 prodam. Naslov v upravi lista.
Skoraj novo 40 basno harmoniko na 5 registrov prodam. Cena po dogovoru. Naslov v upravi lista.

● STANOVANJA

Zakonca brez otrok iščeta večjo prazno sobo ali stanovanje. Naslov v upravi lista.
Opremljeno sobo s posebnim vhom oddam dvema moškima osebam. Srot Anton, Zagrad 56.
Prazno ali opremljeno sobo za dve osebi iščem. Calasan, Celje, Gregorčičeva 3.
Oddam sobo dijaku. Naslov v upravi lista.
Mlada profesorica išče nujno opremljeno ali prazno sobo. Naslov v upravi lista.
Zaradi bolezni zamenjam dvosobno renovirano stanovanje v centru za enosobnega tudi v centru. Otorepec, Celje, Tomšičev trg 8.
Zamenjam pritično dvosobno komfortno stanovanje za enosobno v prvem ali drugem nadstropju. Ogled stanovanja od 16.18. ure. Naslov v upravi lista.
Uslužbenka išče prazno sobo v Celju ali pa v bližini Celja. Ponudbe na upravo lista pod šifro »I. marec«.

● SLUŽBE

Iščem brivsko pomočnico, po možnosti z znanjem damske stroke. Plača zelo dobra. NOVAK Jože, frizer, Novo mesto.
Iščem gospodinjstvo pomočnico k tričlanski družini. Stanovanje na razpolago. Plača po dogovoru. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Mohorko Ruža, Velenje, Tomšičev trg 26.
Frizersko pomočnico iščem. Lahko je tudi mlajša moč. Stanovanje in hrana zagotovljena. Ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »UGODNO«.

Vojna pošta 1693 Celje

razpisuje

JAVNO USTNO LICITACIJO

za oddajo vojaške kantine za leto 1965, v vojašnici »Jože Menih — Rajko«, Celje, Mariborska cesta 29.

Licitacija bo 15. februarja ob 8 uri v pisarni števila 15.

Interesenti naj predložijo do 10. februarja 1965 pismene vloge s potrebnimi podatki, na naslov: VP 1693 Celje.

Prireditelja Prešernovih proslav

obveščamo, da imamo na zalogi barvno reprodukcijo Goldensteinovega Prešerna.

Cena 400 din

Prešernova družba Ljubljana

Gradišče 12, p. p. 41-1

Telefon 21-048

● GLEDALISCE

Petek, 5. februarja 1965 ob 17. in 20. uri: Norman Krasna: NEDELJSKA LJUBEZEN. Gostovanje v Trbovljah.
Nedelja, 7. februarja 1965 ob 10. uri: F. M. Dostojevski: ZLOČIN IN KAZEN. II. nedeljski abonma in izven.
Petek, 12. februarja 1965 ob 19.30 uri: W. Shakespeare: VIHAR. Premiera. Premierski abonma in izven.
Sobota, 13. februarja 1965 ob 19.30 uri: W. Shakespeare: VIHAR. Sobotni abonma in izven.
Nedelja, 14. februarja 1965 ob 10. uri: W. Shakespeare: VIHAR. I. nedeljski dopoldanski abonma in izven.

● KINO

KINO »SVOBODA« SEMPETER
Dne 6. in 7. februarja 1965
»SLAVNE LJUBEZNI«
francoski barvni CSP film
Dne 9. februarja 1965
»TIGROV ZALIV«
angleški film
Dne 11. februarja 1965
»RAZTRESENI PROFESOR«
ameriški film

KINO »PARTIZAN« SEVNICA
Dne 6. in 7. februarja 1965
»BABET GRE V VOJNO«
francoski film
Dne 10. februarja 1965
»BORBA ZA OBSTANEK«
ameriški film

● RAZNO

Pojasnilo!
Opozorilo Ivana Zmaharja, da ni plačnik dolgov in ev. posojila, ki bi jih napravila jaz, je neutemeljeno ter se bo ta zadeva itak obravnavala pri sodišču. Dora Zmahar, Celje, Groharjeva 5.
V Celju iščem mesto hišnika. Možna polna zaposlitev. Ponudbe pod »Družinsko stanovanje«.
Veliko toplo garažo za dostavni avto oddam v najem. Naslov v upravi lista.
Zaganje drv na traktorski pogon sprejem. Jež Ivan, Celje, Zg. Hudinja 8.
V neposredni bližini gimnazije v Celju oddam najboljšemu ponudniku lepo opremljeno sobo in garažo, v novi zasebni hiši. Možnost oddaje sobe in garaže ločeno. Ogrevanje — centralno. Konkretne ponudbe na upravo lista. Ponudbe na upravo lista šifro »Soba in garaža«.
Strokovno čistim sadno drevje in režem braj-de. Dopisi: Vrusnik, Celje, Teharska c. 38.
Nasel sem žensko zapestno uro. Naslov v upravi lista.
Prevzamem hišniška dela proti zamenjavi stanovanja. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Čimprej«.
Manjši lokal za obrt vzamem v najem kjerkoli v Celju.
Naslov v upravi lista.

RAZPIS

Ključavničarja VKV mojstra, samostojnega v organizaciji in vodstvu kovinske delavnice ali strojnega tehnika stavbno-ključavničarske smeri za vodstvo kovinske delavnice z daljšo prakso iščemo. Samsko stanovanje zagotovljeno takoj, družinsko koncem leta. Plača po dogovoru. Nastop službe takoj. Ponudbe na upravo Kovine Bizeljsko v pisni obliki.

● KONCERTI

sreda, 17. 2.
IV. abonmajski koncert
tenorist ANTON DERMOTA
pri klavirju Hilda Dermota
sreda, 24. 2.
V. abonmajski koncert
Instrumentalni ansambel Palače Pitti, Firenze.
nedelja, 14. 3.
3. koncert za mladino ob 10.30
klavirski duo Igor Dekleva — Gita Mally, sopranistka Zlata Ognjanović
Proste vstopnice so na razpolago v Glasbeni šoli.
Cenjene abonente vljudno prosimo, da poravnajo 2. obrok.
KONCERTNA POSLOVALNICA
pri Glasbeni šoli v Celju

OBJAVA

Okoli sveta na Olimpiado in domov
Turistično društvo Celje priraja v četrtek dne 18. tm. ob 19.30 v Narodnem domu izredno zanimivo turistično predavanje. Zanimljivi športni in javni delavec FEDOR GRADISNIK nam bo predstavil svoje lansko potovanje OKOLI SVETA NA OLIMPIADO IN DOMOV. Vstopnice so na voljo v Turističnem inf. uradu v Stanetovi ulici.
Zimski dopust v Solčavi
Za zimski dopust priporočamo Počitniški dom RINKA V SOLČAVI. Vsi prostori so ogrevani s centralno kurjavo, tekoča voda, cena pensiona 1.500 din. Cesta je dobro vzdrževana.
Letošnje pustne prireditve.
Celjski turistični zvezi so prijavila turistična društva naslednje pustne prireditve: pust, sobota, 27. februarja: Karneval Kozje, 38. tradic. maskarada Celje
pust, nedelja, 28. februarja: Karneval Velenje, cicibanska in pionir. maskarada Celje
pust, torek, 2. marca: Karneval v Zalcu
pepel, sreda, 3. marca: Pokop pusta, Mozirje.

Komisija za sprejem in odpust delavcev pri SOP »Obnova« Celje razpisuje delovno mesto:

Šefa priprave dela

pogoj: gradbeni inženir s petletno prakso v operativi ali gradbeni tehnik z desetletno prakso.

Knjigovodja osebnih dohodkov

pogoj: srednješolska izobrazba z dveletno prakso v knjigovodstvu.

Osebnih dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov, odnosno po dogovoru.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

»METKA«, TEKSTILNA TOVARNA IN KONFEKCIJA, CELJE

razpisuje

prosta delovna mesta za

- 1 izprašanega kurjača
- 2 administratoriki

za nabavni in splošni oddelek podjetja.

Pogoji:

Pod 1. izprašan kurjač za parne kotle, s stanovanjem v Celju.

Pod 2. Administrativna šola, po možnosti nekaj prakse.

Pismene ponudbe sprejema splošni odderek podjetja.

Razpisna komisija pri okrožnem javnem tožilstvu v Celju

razpisuje

delovno mesto

USLUZBENCA ADMINISTRATIVNE STROKE

Pogoji: dovršena administrativna šola ali osemletka z znanjem strojepisja.

Plača po pravilniku okrožnega javnega tožilstva Celje.

Prošnjo, kolkovano s 50 din in življenjepis je vložiti pri okrožnem javnem tožilstvu v Celju.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Šolski center Borisa Kidriča v Celju — kovinarska stroka

RAZPISUJE

vpis v oddelke za odrasle za sledeče poklice:

ključavničar, strugar, klepar, kovač, instalater

Po uspešno končanem šolanju dobijo slušatelji verifikacijsko priznanje — spričevalo za ustrezni poklic.

Pogoji za vpis:

a) starost nad 19 let;

b) dovršena osnovna šola ali pripravljalni tečaj;

c) zaposlitev v stroki poklica, za katerega se pripravlja vsaj tri leta.

Pismene ali ustne prijave je treba vložiti do 1. marca 1965. Pričetek šolanja 15. marca 1965.

Ostale informacije se dobijo v tajništvu centra ali po telefonu na št. 26-36.

AVTOTURISTIČNO PODJETJE

IZLETNIK CELJE

Vam nudí vse turistične usluge.
IZLETNIK organizira izlete in potovanja po Jugoslaviji in v inozemstvo z lastnimi turističnimi avtobusi — v sodelovanju s PUTNIKOM-om Beograd;

IZLETNIK rezervira hotelske sobe, kabine na ladjah obalne in prehoceanske plošbe, postelje v spalnih vagonih, kušete na vseh progah JZ in v inozemstvu ter prodaja vozovnice za avione;

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in vizumov;
IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva;
IZLETNIK daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, turistične publikacije in dr.

Udeležite se IZLETNIKOVIH kvalitetnih potovanj, na katerih se boste seznanili z zanimivostmi naše lepe domovine in drugih evropskih držav. Poslužujte se vseh naših turističnih uslug.

IZLETNIK organizira stalne enodneвне ali večdnevne avtobusne izlete v TRST in BENETKE, po KOROSKI in druga turistična mesta tujih dežel.

DUNAJ — na 81. spomladanski velesejem v času od 14. do 21. marca 1965. Vabimo delavce v trgovini, industriji in obrti ter drugih podjetij in ustanov, kakor tudi posameznike.

MÜNCHEN — obisk mednarodnega obrtniškega velesejma od 18. do 28. marca 1965. Zahtevajte program.

TURCIJA—BOLGARIJA — 8 dnevno avtobusno potovanje v mesecu marcu.

MÜNCHEN — razstava gradbenih strojev »Bauma«, v mesecu marcu.

LEIPZIG — obisk velesejma v mesecu marcu.

Rok prijav za potovanje v marcu je 14. februar 1965. — Pohitite!

Informacije in prijave pri IZLETNIKU CELJE.

IZLETNIK posluje ob delavnikih od 7. do 12. ure ter od 14.30 do 17.00 ure razen ob sobotah popoldne.

Poslovalnici v Velenju in Krškem vsak dan od 7. do 14. ure.

Za cenjeni obisk se priporoča:

IZLETNIK CELJE
Titov trg 3 — tel. 28-41
nasproti avtobusne postaje

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 8. do 15. februarja 196
Janez Cernej, veterinar,
Celje, Kajuhova ulica 11
blok 3.II, telefon 22-23

Zahvala

Namesto venca na grob pokojne Marije Leskovšek-Mice, soproge zveznega poslanca, je kolektiv Tovarne emajlirane posode v Celju poklonil Zvezi slepih okraja Celje znesek 100.000 dinarjev. — Slepi okraja Celje se kolektivno TEP iskreno zahvaljujejo.

OGLAS V CELJSKEM TEDNIKU
KOMERCIALNI USPEH

ODSLEJ OBČINSKE ZVEZE

● KREPITEV OBČINSKIH ZVEZ ZA TELESNO KULTURO ●
PREDVIDENA UKINITEV OKRAJNE ZVEZE ZA TELESNO KULTURO ●
PREMALO SREDSTEV ● SE VEDNO ŠOLE BREZ TELOVADNIC ● VSO POZORSTVO S OLSKIM SPORTNIM DRUŠTVOM

Petkov občni zbor Okrajne zveze za telesno kulturo v Celju je bil najbrž zadnji obračun organizacije, ki je nastala pred štirimi leti po združitvi športne in partizanske organizacije. Predvidevanja, da bo v kratkem ukinita tudi ta okrajna organizacija, so dala občnemu zboru svojevrsten pečat. Ni namreč naključje, da so se pojavljala vprašanja: kaj bo potem, ako bomo delali itd. Vprašanja so bila v nekem smislu povsem razumljiva, saj je bila prav okrajna zveza tista, ki je doslej vodila večino operativnih nalog, povezovala in svetovala občinskim zvebam, vodila večji del tekmovanj, skrbela za vzgojo strokovnih kadrov itd. Za bodoči razvoj so zaskrbljeni zlasti tisti, kjer se občinske zveze za telesno kulturo doslej še niso uveljavile in kjer se telesna kultura še ni vzrasla s komunalnim sistemom.

Te ugotovitve pa nalagajo prav sedaj nove obveznosti, nove naloge. Predvidena reorganizacija oziroma ukinitve okrajne zveze za telesno kulturo mora najti pripravljen vse, zlasti pa še občinske zveze za telesno kulturo. Že zdaj se bo treba pogovoriti o kadrovske zasedbi vodstvenih in strokovnih organov občinskih zvez, že zdaj bo treba zasnovati tekmovalni sistem in ga čim bolj približati življenju in delu v občini. V mnogih primerih se bodo najbrž odločili za medobčinsko sodelovanje, pa tudi za medobčinske lige in podobno. Skratka, če se je doslej delo vodilo z okrajnega središča, se bo poslej moralo v vseh primerih — saj ponekod je tako že bilo — prenesti v občine. To pa nam zagotavlja ne samo krepitev občinskih zvez za telesno kulturo, marveč tudi številčno in kadrovske okrepitve osnovnih organizacij. Pričaku-

jemo namreč, da bodo zlasti občinska tekmovanja tista spodbuda, ki bodo zajela v partizanska in športna društva še več mladih ljudi. Morda bo tu in tam tudi zaškrbalo; najbrž tam, kjer je že doslej delo slonelo na redkih posameznikih, toda navzlic temu, je treba predvidoma reorganizacijo pričakovati z optimizmom in odločnostjo, da mora tudi ta prenova prineseti zaželene rezultate.

Občni zbor Okrajne zveze je znova opozoril na zaostajanje telesne kulture za splošnim družbenim, zlasti še gospodarskim razvojem. Še vedno je telesna kultura tista, ki ima denarna sredstva pičlo odmerjena. Tako primanjkuje sredstev za redno delo, manjka pa jih tudi za vzdrževanje objektov in gradnjo novih. V tem vsesplošnem pomanjka-

nju se še zmeraj dogaja, da rasejo šole brez telovadnic. Tako prakso bi morali prekiniti!

V preveč skromnih razmerah in pogojih se odvija šolska telesna vzgoja; zelo revno živijo šolska športna društva. Tudi to področje si zasluži drugačno pozornost, saj gre v tem primeru za najbolj množično in tudi najbolj organizirano telesno-vzgojno dejavnost mladine. Toda, to pozabljamo; pozabljamo na zdrav razvoj mladine, na njeno rekreacijo... Tu skoparimo, drugod pa velikodušno odobravamo težke milijone za...

Na zboru so se dobro pogovorili tudi o vzgoji novih strokovnih kadrov. Splošna je želja, naj bodo tečaji prirejani tako, da bodo jemali čim manj delovnega časa. Ustrezno pomoč pričakujejo partizanska društva; razen tega se bo treba zavzeti za orodno telovadbo. Treba ji bo vrniti sloves, ki ga je nekoč imela.

Končno so izvolili nov in bržkone zadnji upravni odbor Okrajne zveze za telesno kulturo v Celju, ki mu vnovič predseduje tovariš Franc Vitanc. M. B.

REPUBLICKO PRVENSTVO V SMUČANJU ZA MLADINCE

ROSINA REPUBLIŠKI PRVAK

V Ravnah na Koroškem je bilo pretekli teden letošnje republiško prvenstvo za mladince in mladinke v smuku in slalomu. Iz našega okraja so se tekmovanja udeležili smučarji iz Celja, Zaleca in Šoštanj. Največji uspeh je vsekakor zabeležil v konkurenci starejših mladincev član ZSK Celje Marjan Rosina, ki je v smuku zasedel prvo mesto, 2400 metrov dolgo progo je presmučal v času 2:36,4 ter premagal drugoplasiranega z razliko 6 sekund.

S tem je Rosina vsekakor potrdil svojo kandidacijo za uvrstitev v državno mladinsko ekipo za tekmovanja v inozemstvu.

V isti disciplini je v konkurenci 54 tekmovalcev Ramšek iz Šoštanj zasedel 25. mesto. Tajnik iz Šoštanj 29. in Markovič Niko iz Zaleca 35. mesto.

V konkurenci starejših mladink je Catrova iz Celja zasedla 11. mesto. Med mlajšimi mladinci se je uvrstil le član ZSK Celje Srebot in sicer na 40. mesto.

V nedeljo je bil na sporedu slalom, v katerem je Rosina osvojil na izredno težki progi peto mesto. Ostali so se slabo plasirali. —ed

Ob zaključku smučarskega tečaja v Taboru so organizirali tekmovanje v slalomu. Med moškimi je zmagal R. Križnik s časom 27,8 pred D. Križnikom 28,2 in Urankarjem s časom 31 sekund. Med članicami je bila prva D. Urankar s časom 31,1 pred M. Urankar 32,7 in Cilenškovo s 34,7 sekund.

Rokometaši Radeč so te dni pričeli z redno vadbo za začetek tekmovanja v spomladanskem delu zaslavske rokometne lige. V jesenskem delu tekmovanja je bila ekipa zaradi zamenjave nekaterih igralcev v manjši krizi, ki se je odražala tudi v uspehih. Upajo, da bodo z načrtnim delom nadoknadili zamujeno.

Letne konference TVD Partizan v Polzeli se je udeležilo le skromno število članov društva. Zadovoljilo je le poročilo nogometne sekcije, medtem ko razen košarkarskega poročila drugih sekcij sploh ni bilo. Sekcije zaradi pomanjkanja vadiateljev niso delovale. Za predsednika društva je bil ponovno izvoljen Martin Polesnik.

NOVOST V SPORTNI LITERATURI

MALA ŠPORTNA KNJIŽICA

Ze dalj časa opažamo, da je dejavnost na področju izdajanja strokovne športne literature v Sloveniji zelo skromna in sistematično neurejena. Center za šolanje in strokovno izpopolnjevanje kadrov si je med svoje obveznosti zadal tudi nalogo, da bo skušal vsaj delno izpolniti vrzel na tem področju založniške dejavnosti. V ta namen je Center začel izdajati serijo malih knjižic pod naslovom »Mala športna knjižica«.

Pred časom smo dobili v našo redakcijo prvo serijo iz knjižice pod naslovom »Športni režim življenja« izpod peresa Draga Ulage. V uvodu omenjene knjižice pisec piše: »V razvoju telesne vzgoje in tekmovalnega športa smo prišli do stopnje, ko je treba delati na višji strokovni ravni... Za uspešno športno prakso ne zadostuje več, da je trener izobražen; tudi tekmovalec sam mora imeti potrebno znanje o izpopolnjevanju in vzdrževanju gibalnega aparata... Samo izobražen in moralno močan tekmovalec bo izkoristil vse možnosti za uspešno treniranje in bo zavestno opušal vse tisto, kar zmanjšuje njegovo moč, hitrost, vzdržljivost itd... Iz te zakladnice znanja in dolgoletnih izkušenj sem skušal v kratkih sestavkih podati vse tisto, o čemer sodim, da bi utegnilo športnikom koristiti.«

Nato Drago Ulaga v posameznih poglavjih obravnava kaj telesni zmogljivosti škoduje, o športniku na delovnem mestu, o utrujenosti, počitku, o hrani, reguliranju telesne teže, o oblačenju in higieni pa še o marsičem, kar naj bi zanimalo ne le trenerje, ampak tudi posamezne športnike.

Poleg te knjižice bo izšlo še pet drugih del. V tisku je že knjižica »Osnove smučarskih skokov«, sledila bo »Plavalna abeceda«, nato »Rekreacija« pa še »Športno medicinska kontrola« in »Perspektivno planiranje športnega treninga«. Cena posamezne knjižice je 200 din, naročila pa sprejema Center za šolanje in izpopolnjevanje kadrov v Ljubljani, Gortanova ulica.

SMUČARSKI TEČAJ NA BOHORJU...

Občinska zveza prijateljev mladine je skupno z Občinsko skupščino Celje organizirala 7-dnevni tečaj — zimovanje na Bohorju, ki se ga je udeležilo 36 pionirjev. Spored tečaja je bil zelo pester, saj so se seznanili z novo tehniko smučanja, o pohodu XIV. divizije preko Bohorja, nazadnje pa so se tekmovali v slalomu. V skupini do 10 let je bil najboljši Veber, v skupini do 14 let Rozman, med pionirkami pa Najzarjeva.

Tečaj sta vodila smučarski učitelj Peter Faktor in vadiatelj Zoran Veber. Zahvala pa gre tudi Planinskemu društvu Senovo, ki je nudilo prelepo postojanko na Bohorju. P. F.

...IN NA SMOHORJU

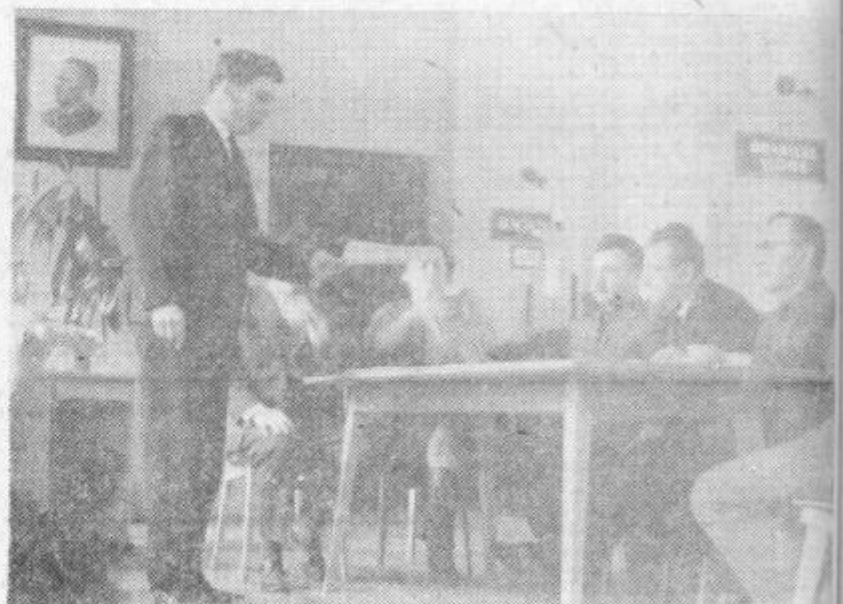
Solsko športno društvo Kajuh na gimnaziji v Celju in vodstvo šole sta priredila na Smohorju smučarski tečaj, ki se ga je udeležilo 27 mladincev in 5 mladinke.

Prva skupina tečajnikov je predelala nadaljevalno šolo.

Zrebanje v Komunalni banki

NAGRAJENI VARČEVALCI

Celjska komunalna banka s svojimi poslovnimi enotami že drugo leto preseneča svoje vlagatelje z nagradami, ki jih po posebnem sistemu zrebanjo.

Da bi naše bralce seznanili o tem, kdo vse pride v poštev za zreb in kolikšno naložbo mora imeti, smo naprosili referenta denarnega varčevanja pri Celjski komunalni banki PETRA SIMONITIJA, da za naše bralce odgovori na vprašanja, ki jih zanimajo.

— Naši bralci nas v pisnih vprašanjih, kdo vse pride v poštev pri zrebanju vezanih vlog?

● Pri zrebanju dobitkov za vezane vloge pridejo v poštev vsi vlagatelji, ki so vložili pri nas, ali pri naših poslovnih enotah v Slov. Konjicah, Laškem, v Sentjurju, v Krškem, v Mozirju, v Brezicah, v Zalcu, v Šmarju ali v Celjski mestni hranilnici več kot sto tisoč dinarjev in se obvezali, da bodo to vsoto hranili pri nas več kot eno leto.

— Ali so pogoji mladinskega varčevanja drugačni?

● Pri mladinskem varčevanju so pogoji drugačni. Pri teh zrebanjih pridejo v poštev vsi vlagatelji, ki so vložili vsaj petsto dinarjev pri nas v Komunalni banki, ali v naših delovnih enotah. Zrebanja vlagateljev mladinskega varčevanja se vrše vsak mesec. Lani smo vršili zrebanja po šolah, tam, kjer je bilo tisti mesec največ vlagateljev.

— So tudi pri mladinskem varčevanju praktične nagrade?

● Vlagateljem mladinskega varčevanja smo na dosedanjih zrebanjih razdelili preko 250 raznih športnih rekvizitov in učnih pripomočkov. Pri mladinskem varčevanju je zanimivo dejstvo, da se število vlagateljev iz meseca v mesec povišuje. To se pravi, da naša mladina že nekaj mesecev naprej hrani sredstva za razne izlete ali za počitnice, ob tem pa ima možnost, da postane še dobitnik lepe in praktične nagrade.

OBČANI

KRITIZIRAJO

Na seji krajevne skupnosti Skofja vas so razpravljali o nepravilnostih, ki jih je slišati iz ust občanov. Tako je bilo slišati, da so pri gradnji vodovoda v Skofji vasi povsem uničili cesto na hrib. Pri razstreljevanju kamena je bilo poškodovanih več streh. Delavci pa so kurili drva brez vprašanja. Nobenega ni, ki bi bil odgovoren za nepravilnosti. Vedno je slišati isti odgovor: pritožite se; komu in kam, pa nihče ne v povedati.

Zato so na seji sprejeli sklep, da bodo o tem obvestili Vodno skupnost, ki naj svetuje prizadetim, kdo jim bo povrnil škodo.

Predsednik krajevne organizacije Socialistične zveze je omenil nepravilnost pri zamenjavi zemljišč. Dejal je, da je bilo odkupljeno zemljišče dano v najem drugim in pod boljšimi pogoji, kot jih je imel prej lastnik.

Na seji so menili, da ima šola na Hudinji vso opremo za zobno ambulanto, zdravstveni dom pa ne dodeli zdravnika. Ker bi s tem otrokom veliko pripomogli, da bi lahko popravljali zobe v šoli, bodo zdravstvenemu domu obrazložili to potrebo. Zavzeli so se tudi, da bi se naprej ostala ambulanta v Skofji vasi in delala skupno z ambulanto v Smartnem. (Informacije)

RADIO CELJE

V tednu od 8. do vključno 14. februarja bo celjska kronika vsak delavnik na sporedu ob 17.00, obvestila in reklame ob 17.10, plošče po željah pa ob 17.35. Razen tega se bodo na srednjem valu 202 metro zvrstile še naslednje oddaje: ponedeljek, 8. februarja: 17.25 — športni pregledi; torek, 9. februarja: 17.20 — mladinski oddaja; sredo, 10. februarja: 17.25 — iz dala celjske občinske skupščine; četrtek, 11. februarja: 17.25 — deset minut v zdravilnem: dr. Lavrenčič — Vpliv hrane na zdravni razvoj zobovja; petek, 12. februarja: 17.25 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: Vera Kolšek — Iz življenja starih Ravnjanov, žena in poročni običaji; sobota, 13. februarja: 17.30 — za prijeten konec tedna; nedelja, 14. februarja: 12.00 — pogovori s poslušalci, 12.10 — obvestila in reklame, 12.25 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Silva Radčević Frankolovo.

SKLEP SEKRETARIATA OBZTK CELJE

Občinska zveza za telesno kulturo obvešča vse gospodarske organizacije, da od 1. februarja 1965 dalje ne sprejema nobenega računa, ne da bi predhodno OBZTK ne izdala naročilnice.

Sekretariat OBZTK Celje

Na kanalih

Razen številnih gospodarskih čudežev, ki se jim ni mogoče dovolj načuditi, je največji čudež naša televizija. Vsaj zame; presega vse moje sposobnosti čudenja in začudenja. Čudim se kovinski vegetaciji anten, kako se mogoče in širi po strehah in lovi duševno pičo in nas krepi z nezasišanimi količinami prosvete in razvedrila. Sadovi kulture plemenitijo človeškega duha! Kadar se mi pogledi zapletejo v veje antenskih gozdov, se me loti melanholija. Koliko ljudi sesa ob koreninah teh rastlin in se plemeniti... večer za večerom pridobiva vedrino in prosveto...

Včeraj sem obiskal prijatelja iz šolskih klopi. Pred tremi leti sva se poslednjič videla, ko sva prebila večer ob kozarcu terana, brskala po spominih in se nakramljala in do solz nasmejala.

To pot pa sem imel občutek, da ne prihajam ob pravem času.

»O, glej ga!« je zamrmral raztreseno in me povabil v sobo.

Tam je bilo mračno in tiho. Sedem ali osem ljudi je sedelo v pravih vrstah, s hrbti obrnjenimi proti vratom, in nepremično gledalo v svetlo ploskev, kjer so migotale podobice nekega življenja, ki ga nisem poznal in ga nisem nameraval obiskati; vsiljevalo se mi je nekaj časa v podobi zabavnega napovedovalca, ki me je hotel po vsej sili prepričati, da je najinega srečanja na moč vesel in da mu nič ni bolj ljubko kot urica zabavnega klepetu z dobrim stari prijateljem. Vmes mi je priporočil izdelke Jugoplastike, sesalec za prah, Argo govejo juho in zaščitno kremo OCTA.

»Kako...«

»Psst!« je reklo nekje spre-daj.

»Kako je kaj pri vas...«

»Psst!« je reklo nekje zadaj.

»Veš, ko sem poslednjič...«

»Vatikan« je odvrnil prijatelj, ne da bi odmaknil pogled od ekrana. »Papež v svoji delovni sobi...«

Papež? Kaj bi s papežem?

»Pariz... De Gaulle...«

Smučarske tekme, plesno tekmovalje, Nica, pogrebni spreved (»Kako lep pogreb!« zašepeta ženski glas), lov na divje svinje, letalska nesreča, mumija stara več tisoč let, londonska borza (prazni, vznemirjeni obrazi), postojanka na severnem tečaju, vsiljivi napovedovalec s kalodonskim smehljajem.

Kratka pavza. Gospodinja postreže s turško kavo. Prijatelj se mi zaspano nasmeje. Postaran obiskovalec z zlatimi naočniki pletenici o nekakih kanalih. Prijatelj pritegne.

»Na drugem kanalu venomer sneži,« reče postarani obiskovalec, kakor da ga te padavine žalijo.

»Tretji kanal je popolnoma čist,« se oglasi ženska srednjih let.

»Odvisno od lege... če si v škarjah...«

»Seveda, na primer med prvim in tretjim kanalom...«

»Ali pa peti, na primer,« bleknem nehote, »ki je po vsej verjetnosti med četrim in šestim, in seveda sedmi... Ta, ta!... saj je med šestim in osmim, kdo bi si mislil, kajne... Tile kanali, ali je sploh kaj bolj privlačnega na svetu kot so kanali...«

Grobna tišina.

»... Kanali so mi bili vedno pri srcu... da, da... Canale Grande in Kanal La Manche se po mojem mnenju tudi precej razlikujeta. Po Canale Grande vozijo gondole, tam nikoli ne sneži, nasprotno pa kanal La Manche loči Anglijo od Evrope. Če si med obema kanaloma, si lahko v Italiji, Švici, Franciji, na Holandskem, lahko te pere dež in bije toča, lahko pa seveda tudi sneži...«

Ko sem bil spet na ulici, je zares snežilo. Počasi, po ovinkih sem se napotil proti postaji, zavil v melanholijo kot v gosto meglo: »Koliko ljudi, sesa... vedrino in prosveto... ob koreninah. Daj nam danes naš vsakdanji program... in ne daj... da bi se nam kanali... zamašili in se ustavili tok prosvete in razvedrila...«

SIMPLEKS

RADIVOJ REHAR

ZLATA ORHIDEJA

17

Paul Landec je imel v mestu opravke, zato je naglo izginil z ladje in se izgubil v vrveči množici ljudi.

»Ne bi stopila tudi midva na kopno in si ogledala to tuje življenje? Sprehod bi se nama po dolgem času dobro prilegel,« je dejal Vinko.

»Pojdiva, če želiš,« je rekla Jeane.

Odšla sta na pomol in dalje na obalo, kjer so se dvigale hiše trgovskih podjetij in družb, uprav, hotelov, restavracij, kavarn in drugih zabavišč.

»Tu je mešanica še večja kakor v Port Saidu in drugih mestih, mimo katerih smo potovali,« je ugotovil Vinko. »Po videzu je mesto pomembno trgovsko in prometno središče, polno kupčij in zaslužkov, pa prav tako vpijoče revščine, greha in trpljenja.«

»Da,« je pritrdila Jeane. »Sansibar je mesto nasprotij. Tu sém se stekajo mnoga pota osrednje Afrike in obalnih prog skrajnega zahoda Indijskega oceana. Ni ladje, ki se tu ne bi ustavila vsaj za kratek čas, da nekaj izkrca ali vkrci in se oskrbi s potrebnim za nadaljnjo plovbo. Središče je trgovec in prekupevalcev, prevoznikov in posredovalcev, pa tudi brodolomcev z vseh celin in nesrečnežev, ki si morajo v potu obraza služiti vsakdanji kruh.« Nekateri najdejo tu srečo, še več pa jih zajame nesreča.

Nepričakovano je utihnila, se naglo obrnila, prišla Vinka za roko in ga odpeljala v drugo smer.

»Kaj počneš?« jo je vprašal začuden.

»Nič posebnega,« je odgovorila. »Zagledala sem pohabljenca. Ne morem jih gledati.«

Odpeljala ga je v stransko ulico, kjer je obstala pred kavarno.

»Ne bi popila skodelico kave?« je predložila. »Prav želim si je.«

»Tudi meni bi se prilegla,« je odgovoril in stopil v kavarno. Stregli so tudi na dvorišču pod palmami. Odločila sta se za sedež za deblo stare kokosovke in naročila kavo. Postregel jima je črn natakari. Jeane je slastno srkala prijetno dišečo pi-jako, Vinko pa je opazil, da se ji roka trese. Tudi sicer je bila nemirna. Hotel jo je vprašati, če ji nemara ni dobro, prav tedaj pa je padla čez njiju senca suhega dolgina. Oster, neprijeten glas je dejal Jeani:

»Tako torej. Tu se najdemo. Kje je Paul?«

Vinko se je zdrznjeno ozrl in zagledal pred seboj sušca z brazgotino na licu, črnimi, zlobnimi očmi in prav tako črnimi lasmi pod tropično čelado. Neznanečev pogled ga je ošinil samo za trenutek, Vinko pa je kljub temu začutil vso njegovo odbijajočo neprijetnost. Skoraj mraz ga je spreletel.

Jeane je prebledela, roke so ji še bolj zadržtele; nato se je naglo dvignila in se tako postavila pred dolgina, da ji Vinko ni videl obraza. Samo slišal je, kako ga je ogovorila v jeziku, ki ga ni razumel, pa se mu je le delo da je portugalski. Dolgin se je spočetka razburjal, ob Jeaninih besedah pa se je pomiril in pričel govoriti tiše in prijazneje. Potem se je bežno ozrl po Vinku, se nerodno poklonil in z dolgimi koraki izginil.

19

gače kakor takrat, ko je po diplomi bral njegovo pismo. Zdelo se mu je, da sam doživlja vse tisto, kar je nekoč doživljal oče. Mar se ne zbliže tam v daljavi od sonca zibljana temna pika? Coln malgaškega veljaka. Vinko je pozorno pogledal. Nič ni bilo. Doživel je le privid nemirne domišljije.

»Oče, oče,« je šepetal, »tod si preživljal svojo mladost, ko mene še ni bilo na svetu; ko nihče še slutiti ni mogel, da se bom kdaj rodil. Tod si doživljal svojo najneverjetnejšo življenjsko zgodbo, ki ti je postala tako dragocena, da si jo ob smrtni uri zapustil svojemu neobgljivemu sinu kot veliko oporoko. Zdaj je tvoj sin tu, oče, kot naslednik in nadaljevalec tvoje življenja. Enak nemir je gnal tebe mladega po prostranem tujem svetu, kakor žene zdaj mene na otok sredi Indijskega oceana. Kaj me čaka na njem? Razočaranje, kakor si ga doživel ti? Morda pa tudi ne; morda?«

Ze nekaj časa prej je opazil, da mu z vsakim kilometrom, ki se krči med njim in Madagaskarjem, bolj in bolj kopni vera v resničnost očetovega prepričanja, da bo našel živega malgaškega kneza in neopuščeno svetišče pod Caratanano. Koliko dolgih let je medtem minilo in kaj vse se je dogodilo in spreminilo. Vedel je sicer, da gospodarijo nad Malgaši in Madagaskarjem še vedno Francozi in da želja ljudstva po svobodi še ni utihnila. O tem so govorila poročila v tisku. Ko je zdaj gledal morje pod Komori, je bil o nesmiselnosti početja že trdno prepričan.

»Izpolnil bom tvojo zadnjo željo, oče,« si je dejal, »doživel pa bom enak neuspeh kakor si ga ti, ko so te odpeljali od tod in ti ni bilo več usojeno, da bi se vrnil. Ne dvomim, da si res rešil malgaškega rodoljuba; ne dvomim, da sta njegovo pismo in zemljevid resnična, in vendar, vendar...«

Prižgal si je cigareto, potegnil vase dim in ga izpuhal pred se čez krov.

»Vrnil se bom brez zakladov,« je dalje razpredal svoje misli, »zato pa z ljubljeno družico, ki mi bo nadomestila izgubljeno. Mar ni Jeane sama zaklad? Ne, potovanje na Madagaskar le ne bo brez uspeha, pa četudi kneza ni več med živimi. Tudi sicer mi bo moglo spoznavanje sveta samo koristiti. Domov se bom vrnil zrelejši in izkušenejši. In kdo ve, kakšno korist mi bo naklonil že otok sam? Kdo ve?«

Zamišljen v svoja ugibanja se je odtrgal od ograje in odšel na drugo stran ladje, da bi se razhodil. Ko pa je prišel do bližine krme, je zagledal pred seboj človeka, ki se mu je zdel znan. Stal je tako, da ga ni videl v obraz. Stopil je nekaj korakov naprej in se ozrl. Tedaj je zagledal na njegovem licu brazgotino, neprijetno brazgotino. Ni se zmotil, ni se mogel zmotiti — bil je Portugalec, ki je v Sansibaru stopil tako oblastno in surovo pred Jeane ter govoril z njo v jeziku, ki ga ni razumel. Portugalecve oči so se zapile vanj kakor bodice, nato se je naglo okrenil in izginil za voglom. Vinka je prevzela prav tako čudna bojazen, kakor ga je tedaj, ko mu je bil prvič stopil na pot.

»Neumnost!« si je dejal čez čas, ko ga je minilo prvo neprijetno občutje. »Česa neki naj bi se bal? Kaj mi more? In kaj more Jeane in Paul? Vendar ju moram obvestiti.«

DOSEDANJA VSEBINA

Ko sta se Vinko in Jeane na ladji pobilje spoznala in ko je Vinko razložil podrobnosti svojega popotnega načrta Jeane, se je mladi pravnik zlašel pred žaroko.

18

»Kdo je bil to?« je vprašal Vinko, komaj kroteč svoje razburjeno začudenje.

»Neki bivši uslužbenec mojega brata, Portugalec,« je dejala Jeane in se trudila, da bi ga pomirila. »Nevljuden in nasilen človek, zmožen vsega. Z bratom sta imela neke razprtije zaradi sleparij, ki jih je počel, zato ga je odslovil. Ni dobro, da sva ga srečala.«

S tem je bilo pravzaprav vse pojasnjeno, vendar je čutil Vinko nekje na dnu svoje duše neprijeten občutek, in ko sta se z Jeane vračala na ladjo, se mu je zdelo, da se dolgin vleče za njima kakor skrivnostna senca. Venomer ga je mučil občutek, da zro od nekdaj vanj Portugalecve oči in preže nanj in na Jeane kakor oči črnega panterja v malajski džungli. Samogibno se je obrnil in pogledal po pristaniški obali. Kljub gneči ljudi se mu je zazdelo, da ga vidi, kako izginja z naglim skokom za deblo bližnje palme.

»Je res, ali je le privid?« se je vprašal v mislih. »Morda res oprezuje za nama. Sicer pa, kaj mi to mar! Ljudje iz trgovskega sveta poznajo veliko različnih ljudi, dobre in slabe, poštene in nepoštene. Kdo ve, kakšne posle in spore je imel Paul z njim. To ni važno.«

Zamahnil je z roko, ko da se hoče za zmerom rešiti misli na neprijetnega neznanca, in na ladji je res kmalu pozabil nanj. Spomnil se ga je spet šele tedaj, ko se je vrnil Paul. In zdelo se mu je, da je vse v redu. Portugalec verjetno Paula ni srečal in zdaj so vsi trije srečno na ladji in na varnem pred dolginom. Iz dostojnosti se ni hotel vtikati v Landecove zadeve, zato ga tudi ni vprašal po tem, Landec sam pa tudi ni spregovoril. Vinko je opazil, da je dobre volje in prav nič zaskrbljen. Mr-mral je polglasno celo neko francosko popevko, česar še ni bil storil, kar ga je poznal. Tudi Jeane ni več kazala znakov zaskrbljenosti. Zarela je v veselju in dobri volji in mu izkazovala še več naklonjenosti kakor prej.

Ladja je končala čas svojega pristanka v Sansibaru. Mor-narji so dvignili most in parnik se je pričel počasi obračati. Umazana pristaniška voda se je penila. Pomol se je pričel odmakati in obala je izginjala bolj in bolj daleč na zahodu. Sansibar je ostajal za njimi z vsem svojim južnjaškim vrvenjem in dolginom z brazgotino na licu. Tako je mislil Vinko, ko je opazoval, kako se razblinjajo pene dveh belih brazd, ki ju je ladja ustvarjala in puščala za seboj.

*

Voznja od Sansibara proti Komorom je potekala prijetno. Le nekajkrat so burili morje večji valovi. Po kratkem pristan-ku v mestecu Mavoatte na enem izmed otokov, je ladja zaplula prav v tiste vode, kjer je Vinkov oče pred več ko četrt stolet-jem rešil življenje malgaškemu knezu Ironu Ravaevalu in doživel vse tisto, kar je napisal v pismu svojemu sinu, in kar je zdaj gnalo sina na daljni otok Madagaskar.

Vinko je sam slonel na kljuno počasi napredujoče ladje, zakaj Jeane je imela, kakor je dejala, tedaj dolge in važne razgovore s svojim bratom, in zamišljeno strmel v daljavo. Zdaj je skoraj telesno občutil davno očetovo dogodivščino; vse dru-

20

Nemudoma je poiskal Jeane in ji povedal, da je Portugalec na ladji.

»Vem,« je rekla povsem mirno. »Povedal mi je Paul.«

»In?« je vprašal, ne da bi kaj dodal.

»Nič,« je dejala. »Z bratom sta se pobotala. Najel ga je za neki posel in potuje naprej v Tamatave. Ni ne posebno olikan ne posebno prijeten, je pa za nekatere posle okreten in dovolj prebrisan, da se ne da oslepariti.«

»Zakaj mi tega že prej nisi povedala?« je hotel vedeti.

»Ah!« je vzkljknila. »Čisto sem pozabila. Ne zanimam se dosti za bratove posle. Gotovo ve, kaj je in kaj ni koristno. Mimo tega je tudi boljši, da ravna z njim prijazno. V tujem svetu ni dobro imeti sovražnika.«

»Morda imaš prav,« je menil Vinko; »priznati pa ti moram, da mi je zopr in bi mi bilo dosti ljubše, da se nikoli več ne bi srečal z njim. Saj ne vem, kaj me na njem tako zelo odbija. Morda je vse le njegova pojava in njegov temni pogled. Tako sem si vedno predstavljal zločince.«

»Daleč od tega najbrž tudi ni,« je dejala Jeane in se nasmejala. »Večkrat pa videz tvoj var. Nemalokdaj se skriva za neprijetno zunanostjo celo dobro srce. Dokončno sodbo moremo izreči šele tedaj, ko človeka res do dna spoznamo. Poznala pa sem tudi ljudi, ki so bili na pogled uglajeni in simpatični, v svojih dušah pa podleži, sposobni vsake grdobije.«

Pritrdil ji je. Tudi sam se je bil že srečal s takimi tipi, če-ravno ne s pravimi zločinci. To ga je pomirilo. Premalo je imel skušenj, da bi mogel ugovarjati. Opustil je tudi namero govoriti o Portugalcu s Paulom. Ko pa je zvečer ležal v svoji kajuti, se mu je misel na Portugalca vsiljivo vrnila v misli. Kljub vse-mu se mu nekaj ni zdelo povsem v redu.

»Jeane mora vedeti o bratovih poslih s Portugalcem nekaj več kot pove,« si je dejal. »Zakaj je z odgovori tako skopa?« In kako more imeti elegantni in uglajeni Paul posla s takim ti-pom? Pri kakšnih poslih mu more koristno služiti? Ni videti posebno inteligenten. Sicer pa je v trgovskih poslih večkrat tud kakšen manj pošten.«

*

Med takim premišljevanjem je zaspal. Zjutraj se je svojim dvomom samo še nasmejal. Ko je po zajtrku prišel na krov, mu je kapitan pokazal v daljavo in dejal:

»Vidite tiste meglene obrise pred nami? Bližamo se.«

»Madagaskar?« je rekel Vinko.

»Da,« je potrdil kapitan. »Iznad gladine se kažejo obrisi se-verovzhodnega madagaskarskega višavja. Pokrito je s pragoz-dovi in le ponekod redko obljudeno. V notranjosti so še deli, kamor ni stopila noga belega človeka. Za tistimle robom na skrajnem vzhodu se skriva vojno pristanišče Diego Suarez. Tam bomo najprej pristali.«

»Diego Suarez!« je vzkljknil Vinko. »Prav tam imam prve opravke.«

»Gotovo poslovne?« je menil kapitan.

»Poslovne,« je pritrdil.

Š E D A N E S
N A R O Č I T E

C E L J S K I
T E D N I K

STRAN 9
5. 2. 1965 - št. 5

ALI RES SAMO VOZNIKI

LANI V OKRAJU REGISTRIRANO PREKO 10.800 VOZIL • VEČ KOT 15.000 MOPEDOV IN 75.000 KOLES • POD SLOVENSKIM POVPREČJEM
PO ŠTEVILU MOTORNH VOZIL NA PREBIVALCA.

NA ZADNJI SEJI SKUPSCINE OKRAJA CELJE SO OBRAVNAVALI MED DRUGIM TUDI VARNOST PROMETA V CELJSKEM OKRAJU. ŠTEVILO PROMETNIH NESREČ, KI JE IZ LETA V LETO VEČJE, IN KI TERJA VSE VEČ SMRTNIH ŽRTEV, DELNIH ALI POPOLNIH INVALIDOV, DA O GIMOTNI ŠKODI NE GOVORIMO, SILI, DA ANALIZIRAMO, KJE SO VZROKI.

FRANCJOZEFOVSKE CESTE S PROTIPRASNO OBLOGO

Hiter razvoj našega gospodarstva je ustvaril ugodne pogoje za razvoj cestnega prometa, ki je v Sloveniji, pa tudi v našem okraju dosegel in tudi presejal vsa prizadevanja, tako po številu vozil, kakor tudi po prevozu ljudi in materiala. Ob tem pa je ugotovljamo, da tako zaostajamo z moderniziranjem cest in objektov, ki v končni fazi predstavljajo zavaro in stagnacijo nadaljnjega razvoja cestnega prometa. Dejstvo je, da je večina naših cest nastala iz nekdanjih kolovozov, le-ti pa so obdržali večino elementov, ki so za takratni promet zadoščali. Naglo naraščanje cestnega prometa ter skokovit razvoj tujkega prometa, v povprečju s tem pa le občasne izboljševanje cestnih objektov, pomeni za vsakega koristnika javnih cestnih površin še večjo nevarnost.

Cestno omrežje v okraju je slabo, predvsem zaradi dotrajanosti in občasnega vzdrževanja — zaradi pomanjkanja sredstev. Ceste, ki so bile izgrajene že pred desetletji, že zdavnaj ne ustrezajo sedanjemu prometu. Poleg tega ponekod vzdržujejo ceste in ulice, neodgovorno in malomarno. Uzakonjen je že pojav, da vbokline in izbokline na najpomembnejših cestah ostanejo tudi več tednov ali celo mesecev, ne da bi jih popravljali. Poglejmo npr. nekatera cestnišča celjskih ulic. Komentar je odveč. In kaj bo šele na pomlad?

Podatki o motornih vozilih in voznikih kažejo, da se je cestni promet v okraju tako povečal, da so potrebni učinkovitejši ukrepi cestne kakor tudi varnostne službe za zagotovitev nemotenega in varnega prometa.

SLOVENSKO POVPREČJE BLIZU EVROPSKEGA

Od skupnega števila registriranih vozil v SRS je bilo ob koncu lanskega leta v celjskem okraju registriranih preko 10.800 ali povprečno eno motorno vozilo na 27 prebivalcev. K temu moramo prišteti še več kot 15.000 mopedov in preko 75.000 koles. Za primerjavo navajamo, da pride v Sloveniji eno motorno vozilo na 21 prebivalcev, v Hrvaški na 55, v Srbiji na 89, v Črni gori na 94, v Makedoniji na 118 in v Bosni na 150 prebivalcev. Slovensko pov-

prečje zaostaja za evropskim le za štiri osebe na vozilo. Poleg domačih vozil pa je lani vozilo po cestah skozi okraj 210.000 inozemskih motornih vozil. Za ilustracijo navajamo podatke o štetju vozil (v soboto, 16. maja lani) v predmestju Celja za obojestranski promet na Mariborski cesti. V štiriindvajsetih urah je bilo na tej cesti 15.126 vozil, ali 9.691 kolesarjev, 3.066 osebnih avtomobilov, 1.269 mopedistov, 983 tovornih avtomobilov, 891 motornih koles, 159 avtobusov, 38 traktorjev ter 12 vprežnih vozil! Statistični podatki o štetju vozil na cesti prvega reda v povprečju štiriindvajsetih ur kažejo sicer za okoli 4 tisoč vozil manj, vendar je to še vedno veliko. Pa še en podatek: skupni promet v bruto tonah za celotno dolžino ceste prvega reda je znašal lani 462.596 ton!

Iz gornjih števil je razvidno, da so najpogostejši koristniki cest — kolesarji. Statistika kaže, da se v Celju okrog 60 odstotkov delavcev in uslužbencev vozi na delo s kolesi. Tako se na primer vozi od tisoč zaposlenih v celjskem lesnem industrijskem podjetju v službo s kolesi kar 800, ali v tovarno emajlirane posode od 3.200 skoraj dva tisoč; v cinkarno od dva tisoč itd.

NUJNOST IZLOČANJA POČASNEJSIH VOZIL

Preobremenjenost cestnišča narekuje nujno potrebo po izločanju počasnejših vozil, kot so kolesarji, vprege in traktorji. Za ta vozila nastaja vprašanje, kam jih preusmeriti. Ureditev kolesarskih stez ali vzporednih poti se vleče že vrsto let, odgovorni organi pa ne najdejo potrebnih sredstev, da bi začeli vsaj z deli na najpomembnejših cestah, kot je tranzitna cesta I. reda, na kateri je bilo samo v prvih 8 mesecih lanskega leta 295 prometnih nesreč, v katerih so bili v 54 primerih udeleženi pešci, kolesarji oziroma mopedisti.

Posebna komisija je pregledala celotno traso ceste prvega reda ter ugotovila, da je na nekaterih krajših ali daljših odsekih možna takojšnja preusmeritev prometa počasnejših vozil na stranske ceste in to na odseku med Vojnikom in Sentrupertom v Savinjski dolini, torej na relaciji, na kateri se pripeti veliko prometnih nesreč.

Na cesti I. reda je preko 30 ostrih nepreglednih zavojev, ki pomenijo veliko oviro za varen promet, čestokrat pa se ravno na teh mestih pripetijo težke prometne nesreče. Kljub večkratnim intervencijam, da bi na teh najnevarnejših zavojih namestili vsaj varnostna ogledala, ki stanejo okrog 90.000 dinarjev, se ni nič spremenilo, saj je do danes v okraju nameščenih le okrog deset ogledal.

Poleg tega pomeni na omenjeni cesti še veliko oviro in možnost nesreč ožina cestnišča med Ladjkovo in Grajsko vasjo, torej 2,5 kilometra, kjer je cestnišče široko le pet metrov. Pri tem so še nagibi cestnišča spre-

ljani v strešni profil. Ob slabem ali zimskem vremenu se dogajajo na tem odseku prometne nesreče zelo pogosto.

Nanizali smo nekaj problemov, ki osvetlujejo velik porast prometnih nesreč. Ob navedenih pogojih in okoliščinah lahko mirne vesti trdimo, da za velik odstotek krvnega davka, ki ga plačujemo, niso krivi samo vozniki, čeprav nosijo ravno zaradi omenjenih pogojev še večjo odgovornost. Koristnikov cest je iz leta v leto več, cestnišča pa ostajajo ista. Torej kaj sedaj? Kot kaže, bo mo v istih pogojih še nekaj časa plačevali davek.

J. Sever

MLADOLETNIŠKI PODVIG

Pred nedavnim so neznani storilci vlomili v prostore žalske samopostrežne trgovine. Storilci so odnesli več prehrabnih artiklov in raznih drobnih potrebščin.

Način vloma je dal slutiti, da so vlom izvršili mladi ljudje. Po takojšnji preiskavi organov varnosti, so le-ti kmalu storilca izsledili. Ta ne-ljub delikt sta opravila dva mladoletnika, ki sta bila v Zalcu na seme-

stfalnih počitnicah. Po odhodu od sorodnikov sta si izmislila majhno avanturo ter v nočnih urah vdrla v samopostrežno trgovino, namesto da bi odpotovala domov, kamor sta se odpravila. Organi varnosti so pri njih zasigli vso zalogo ukradenih stvari ter ju poslali skrbstvenim organom in staršem. Vsekakor neljub konec mladoletniškega avanturizma, ki se je sprostil v kaznivem dejanju.

OBSOJENA VLOMILCA V SAMOPOSTREŽNO TRGOVINO »OTOK«

8 MESECEV ZAPORA

Celjsko okrožno sodišče je pred nedavnim obravnavalo vlom, ki sta ga izvršila štiriindvajsetletna sezonska delavca VOJISLAV TOMOVIC in HASAN KAPIC. Obtoženca sta v noči od 9. na 10. november lani vlomila v samopostrežno trgovino »Otok«.

Oba obtoženca sta prišla v Celje, da bi se zaposlila kot sezonska delavca. Ze dalj časa sta bila brez zaposlitve brez stalnega bivališča. Po dobro pripravljenem načrtu sta se odločila za vlom v omenjeno samopostrežno trgovino, razbila luč, da ju pri »delu« ne bi nihče motil ter s pomočjo ključa in dleta prišla v prostore. Pri operaciji sta se najprej lotila registrskih blagajn, ki sta jih odprla s pomočjo dleta. Ker je

bil uplen majhen, saj je bilo v blagajni le 33.000 dinarjev, sta vzela še triko srajce, 2 dežnika, nalivno pero, cigarete in razne druge predmete v vrednosti približno 50 tisoč dinarjev.

Senat okrožnega sodišča je obsodil le enega izmed vlomilcev — HASANA KAPICA, medtem ko bodo drugemu sodili naknadno, ker je sodni senat sklenil, da mora TOMOVICA pregledati psihiatra, če je duševno zdrav. Pri odmeri kazni za obtoženega Kapica je senat upošteval olajševalno okoliščino, ker obtoženec še ni bil kaznovan in je dejanje priznal ter pokazal pripravljenost, da povrne povzročeno škodo.

er

MALO, MENI MALO TEBI

Pred nedavnim se je na celjskem okrožnem sodišču zagovarjala JOZEFA OSINA, inkasanka, doma iz Zbelovega pri Slovenskih Konjicah. Obtoženka je kot inkasanka pridržala del pobrane naročnine za radio in televizijo. S svojo prakso ni prenehala niti v času, ko jo je podjetje RTV sprejelo v redno delovno razmerje. V tem času je obdržala okrog 48.000 dinarjev pobrane naročnine, medtem ko ji je obtožnica očitala, da je v času svojega nečednega poslovanja poskušala utajiti okrog 80.000 dinarjev.

Sodni senat je v razsodbi upošteval socialne razmere obtoženke in jo obsodil na štiri mesece zapora pogojno.

Vlom v skladišče

Na zatožni klopi celjskega sodišča so se znašli RAJMUND HUDINA doma iz Bistrice ob Sotli, KAREL KOVAC iz Bukovja in ANTON BRATUŠ. Prvima obtožnica očita, da sta v Trebach pri Bistrici vlomila v skladišče električnega materiala, ki je pri kmetu Rihtarju. Material je last Elektro Celje, poslovalnica Krško. Odnese sta za približno 40 tisoč dinarjev raznega materiala, ter ga nekaj prodala Bratušu.

1 SALON Dore Grün

V New Yorku je živel gospod Osaki, zelo pošten trgovec, ki je na veliko prodajal japonsko blago in je bil drugače precej osamljen. Njegovi ameriški poslovni prijatelji so ga zelo cenili zaradi trgovske doslednosti in strogo moralnega življenja.

V St. Diegu, ameriški vojni luki je stanovala neka rdečelaska, stara kakšnih trideset let, zelenih oči in zelo vitka; njeni znanci so pravili, da ne živi najbolj solidno. Preživljala se je namreč s tem, da je po barih zabavala mornarje. Ime ji je bilo Daisy, toda bolj znana je bila pod imenom Rdečelaska. Nekoč je bila plesalka na velikih varietetskimi odrih v Ameriki, ob neki priložnosti pa je zaplesala preveč ognjevit in si zlomila nogo. Kost se ni dobro zarašala. Ko je hodila, napake sicer ni nihče opazil, toda plešati ni mogla več. Tako je propadala, propadala pa je toliko bolj, kolikor raje je hodila po velikih trgovinah. Ni imela sreče, pa so jo nekega dne zalotili z velikim kosom svile, ki ga je spravila pod plašč. Se huje je bilo, ko so ob tej priložnosti našli pri njej tudi dragocen prstan. Ker nikakor ni mogla najti blagajniškega bloka za obe dragocenosti, so jo prisilno izselili iz njenega stanovanja v jetniško celico.

To, da so njeni starši živeli v Evropi, sicer ni bilo preveč zanimivo. Vendar je ta okoliščina prišla prav gospodu Osakiju. Japonec je namreč že del časa iskal kakšno brezbožno in propalo dekle iz St. Diega. Njegovih pet uslužbencev je iskalo dekle, ki se ne spominja rada svoje preteklosti, ima pa nekaj sexapeala. Daisy Green je popolnoma ustrezala. Ko je gospod Osaki izvedel, da Daisy v Ameriki nima ne roditeljev ne prijateljev, je bil zelo vesel; že dolgo se je ukvarjal z nekim načrtom, v katerem bo Daisy imela povsem določeno vlogo.

Resnici na ljubo je treba povedati, da trgovec Osaki sploh ni bil trgovec. Bil je kapitan v japonskem mornariškem štabu, službo pa je

zapustil po dogovoru s predpostavljanimi, da bi odkril neke vojaške in diplomatske namere ameriške vlade, ki so bile pomembne in so zanimale visoke japonske politične kroge.

Japonec je spreminil svoje ime in je postal Osaki; ker pa se belcem zdi vsak Japonec kot vsi ostali Japonci, mu seveda ni bilo težko v New Yorku odpreti svojo trgovino. Blago, ki ga je prodajal, je bilo zelo dobro in poceni. Ze v kratkem je našel nekaj agentov, ki so ga informirali o vojaških dogodkih. Pri tem je bil Osaki sicer previden, toda ker jih je solidno plačal, ni nihče pomislil, da bi ga izdal. Rdečelaska iz St. Diega bi mu mogla s pridom koristiti, zato je hotel z njo pomnožiti svoj štab. Kot previden trgovec se ni hotel z njo pogovarjati osebno, zato je to dokaj nevarno nalogo poveril nekemu agentu. Ta bi ji naj razložil, kaj gospod Osaki pričakuje od nje. Iz mornarjev bo morala izvelič vse, kar vedo, posebej še neke podatke, o katerih jo bo Osaki obvestil pravočasno. Za svoje usluge bo dobila lepo vsoto denarja, ki jo bo Osaki vložil na njeno ime v banko.

Ko je prišel agent, da bi z njo govoril, je Daisy pravkar prišla iz zapora. Ni imela niti belica, bila je brez obleke, hrane in stanovanja. Zato je sklenila, da se vseli v kakršnokoli sumljivo hišo v pristanišču. Bolje to, kakor umreti od gladi. Toda predlog gospoda Osakija je bil še boljši. Vojni špijon v Ameriki ima povsem drugačne naloge kakor njegov tovariš v Evropi. Američani so preveč ponosni na svojo vojsko, posebej na svojo mornarico, da bi ljubosumno skrivali podatke o topovih, ladjah, letalih in ostalih »igračkah«. Narobe, zelo radi govorijo o teh rečeh; govorijo, pišejo in snemajo filme. General Mitchell, vodja ameriškega letalstva, zelo rad v najširši javnosti pripoveduje, kako bi lahko s strupenimi plini in velikanskimi bombami najnovše konstrukcije v kratkem času uničili vsako sovražno državo. Ta glasna reklama je Ameriki potrebna, da bi vsak državljan vedel, da obrambo nenehno izpopolnjujejo in da bi likrat skeptične državljane prepričali, da njihov denar ne zapravljajo tjavendan. Vse nove tehnične iznajdbe razkazujejo javno, tako da jih vsakdo lahko vidi. Razen tega se vojaški krogi zelo radi hvalijo z novotarijami, ki da so jih Evropejcem odnesli tako rekoč izpred nosu.

PO TRČENJU SE V PODPORNIK

Na cesti drugega reda v vasi Paka pri Velenju se je pripetila težja prometna nesreča. Voznik tovornega avtomobila MB 50-48 STANKO SITAR iz Maribora je peljal iz Slovenj Gradca proti Velenju. Pri podvozu pod Pako mu je pripeljal nasproti FRANC PREGALV iz Mute. Da bi olajšala srečanje sta oba voznika zavrla. Zaradi zaledenelega cestnišča sta vozili drseli proti sredini cestnišča, kjer sta trčili. Po trčenju je osebni avtomobil odbilo še v železen podpornik podvoza. Pri nesreči ni bil nihče telesno poškodovan, na obeh vozilih pa je nastalo za 500 tisoč dinarjev škode.

S CESTE NA TRAVNIK

Po cesti drugega reda iz Rinskih Toplic proti Zidanemu mostu se je pred nedavnim peljal z osebnim avtomobilom ZG 236-83 BRANKO DRČIČ iz Zagreba. Na zaledenem klancu mu je zaradi poledice začelo vozilo zanašati. Da bi vozilo vzravnal, je voznik začel zavirati, kar je samo poslabšalo položaj, saj je vozilo po nekaj metrih zdrknilo čez cestni nasip in se prevrnilo na travnik. Škoda na vozilu je ocenjena na 250 tisoč dinarjev.

S TOVORNJAKOM V AVTOBUS

Voznik avtobusa CE 11-53 LUDVIK RIBIČ je na cesti s Planine hotel prehiteti spredaj vozeča vprežna voza. Med prehitovanjem prvega vprežnega voza je uvidel, da druga zaradi ozkega cestnišča ne bo mogel prehiteti, zato je avtobus zavril in ustavil, da bi se lahko umaknil nazaj na desno stran cestnišča. Med ustavljanjem je trčil vanj s tovornjakom CE 52-72 FRANC BEVC, ki je vozil v premajhni razdalji za njim. Zaradi poledice je kljub zaviranju tovornjak zanesel v avtobus. K sreči ni bil nihče od voznega osebja in potnikov telesno poškodovan.

TRČILA PRI SREČAVANJU

Voznik tovornega avtomobila LJ 304-71 GVIDO DOVECAR doma iz Podvrha pri Braslovcah je pripeljal po sesti iz Preboda v Latkovo vas. V omenjeni vasi mu je pripeljal nasproti kombi CE 57-22 ki ga je upravljal LUDVIK KOSTANJSEK. Zaradi ozkega cestnišča sta oba voznika že pred srečanjem vozila zavrla, vendar ju je na poledeneli cesti zanašalo, tako da sta trčila. Na vozilih je nastalo za 300 tisoč dinarjev gmojne škode.

NI GOJE

Martin Irmačnik iz Ostrožnega si je pri padcu zlomil nogo;

Andrej Likovec si je pri delu poškodoval prste na roki; Vili Blazinšek iz Smartnega v Rožni dolini si je pri smučanju poškodoval nogo;

Ludvik Krampl iz Spodnje Hudinje je padel in si poškodoval nogo;

Anton Gavez iz Grobelnega si je pri delu v TEP poškodoval obe nogi;

Herta Bizjak iz Smartnega ob Paki je padla in si poškodovala nogo.

NAMESTO NA VLAK — POD KOLESA

V Zidanem mostu je potnik JAMBROVIČ BRANKO, doma iz SENTLENARTA pri Brezicah hotel skočiti na vlak, ko je že krenil proti Zagrebu. Med skokom na vozeči vlak je Jambrovič omahnil in padel pod kolesa vagona. Kolesa so mu zmečkala obe nogi tako hudo, da so mu nogi po prevozu v celjsko bolnišnico amputirali.

ZGORELO STANOVANJE IN PRISTEDENI DENAR

Otroci ANTONA MESICKA, doma v Doljem Leskovcu pri Krškem so staknili vžgalnik in se z njim igrali okrog hiše. Med igro so povzročili požar na stanovanjski hiši, ki je pogorela do tal. V stanovanjskih prostorih je imela Mesickova družina shranjeno tudi večjo vsoto denarja, ki je s hiše — zgorel.

OTOK - PODOBEN OTOKU

VELIKA STANOVANJSKA STISKA, KUPI NEREŠENIH PROŠENJ IN VCA-SIH CELO BEDA KOT POSLEDICA TEH RAZMER — TO SO NEDVOMNO BIST-VENI VZROKI ZA TO, DA PRI ZAZIDAVI NOVIH POVRŠIN RADI POZABLJAMO NA VSE, KAR SODI K ZAKLJUČENEMU STANOVANJSKEMU NASELJU. TAKO JE ZRASLO ŽE NEKAJ GOSTO ZAZIDANIH STANOVANJSKIH PREDELAV, KI PA Z NEUREJENO OKOLICO, BREZ OTROŠKIH IGRISČ, TRGOVIN IN OBRT-NIH DELAVNIC TVORILJO KAJ SLABO ZAKLJUČENO STANOVANJSKO NASELJE. VSE TE ZNACILNOSTI IMA TUDI CELJSKI OTOK.

Na tem velikem predelu med Sa-vinjo, Ložnico in Sušnico se je v zadnjih letih naselilo nad šest tisoč ljudi. Vsi ti »privilegirani« Celjani — tako so včasih imenovali prebi-valce Otoka — imajo eno samo trgo-

stitev svojih otrok. Zato smo se nav-duševali nad paviljonom, kjer bi na Otoku lahko združili vse dejavnosti stanovanjske skupnosti. Vendar do tega ni prišlo — spet nismo našli dovolj sredstev.

In vendar otroci radi hodijo v vr-tec. Vsako jutro — pa naj bo sneg ali lepo vreme — srečujem te male, v plaščke in šale zavite kepice, kako se še vsi zaspani skorajda valijo proti toplemu, svetlemu vrtcu. Za-dovoljni so, nismo pa zadovoljni mi, ki vemo, v kakšnih pogojih bi mora-li otroci rasti. Poleti bodo spet osta-li brez otroškega igrišča — pa še ti-sto, ki je, je tako slabo vzdrževano, da za mladež ni prav nič privlačno.

Ceprav je bilo dopoldne, ko je ve-čina ljudi v službah, je bila trgovina na Otoku vendarle polna. Poslovod-kinja nam je povedala, da je bila trgovina grajena za okrog 6 milijo-nov mesečnega prometa, da pa so ga zabeležili tudi že 34 milijonov dinarjev!

»Na Otoku se je v zadnjih letih naselilo toliko ljudi, da je ena sama trgovina več kot premalo. Mislili smo že na razširitev naše. Najbolj primerno bi bilo, da bi tudi prostore bifeja, ki je v nadaljevanju poslop-ja spremenili v prodajni prostor. S tem bi sami prevzeli prodajo kave in čaja, mrzlih jedi, hkrati pa bi pri-dobili tudi več kvadratnih metrov prodajnega prostora.«

Morda bi bila ta rešitev res naj-idealnejša, saj je bife na Otoku le redkokdaj poln. Vendar s tem ne bi rešili preskrbe z zelenjavo. Priznati je namreč treba, da je v samopo-strežbi zelenjavo težko izbirati — zaloga namreč ne more biti nikoli tako pestra, kot v specializirani pro-dajalni. Baje je »Agropromet« imel resen namen, da bi na Otoku postavil prodajni paviljon, pa se niso s tem strinjali arhitekti!!

Otočane skrbi tudi to, kako bo novi zakon o dejavnosti krajevnih skupnosti vplival na cene in delo pralnice. Menimo namreč, da se vsaj cena uslug ne bi smela bistveno spremeniti, čeprav servis ne bo več oproščen nekaterih dajatev. Uslug pralnice so se namreč že doslej po-služevali samo ljudje z razmeroma visokimi dohodki. Jasno pa je, da usluge servisa ne morejo biti samo njihov privilegij.

Otok je naselje, ki bi moralo imeti tudi svojo osnovno šolo. Res je, da se o tem sicer veliko govori. Oto-čani pa menijo, da je lokacija bodo-če šole — postavili naj bi jo ob Ljubljanski cesti — kar najbolj ne-primerna. Ljubljanska cesta je v preteklih letih terjala že več mladih življenj.

Otok pa je tudi sicer poln naspro-tij. Lepe zgradbe tonejo v blatu in snegu — to velja zlasti za okolico montažnih blokov — pločniki so po-

zimi polni snega, ker jih razen ti-stih, ki imajo privatne hišice, nihče ne očisti, razsvetljava ni v redu, me-stni promet je Otok kar obšel, na Otoku je menda samo en poštni na-biralnik itd.

Res je, da je tako dolgo, dokler je še veliko družin brez strehe nad glavo, težko misliti na okolico sta-novanjskih zgradb, vrtce, igrišča in drugo. Res pa je tudi to, da se več-sih najdejo sredstva tudi za druge manj potrebne zadeve. Navsezadnje pa še tole: Otok ni najbolj znan po prostovoljnem delu. Vendar pa meni-mo, da bi marsikaj občan sami le lahko uredili.

I. B.

BESEDA ORBANOV

Blatno polje

Okoli bloka 107 na Dol-gem polju nastaja v času od-juže in ob deževnih dneh močvirje, ki se iz leta v leto poglablja. Nova asfaltna cesta, opremljena z neonskimi luč-mi se konča v blatu, ki sega do gležnjev in čez. Zanima me, kdaj bomo končno že pričeli spreminjati to močvirje v trdna tla. Nekaj je vsekakor treba ukreniti. Če druga- ne, bi morebiti naselili v tem predelu kakšne močvirske pti-ce in bi, ko bi se razmnožile, prirejali vsako leto lov, čisti dobiček pa namenili za dovoz gramoz, potrebnega za pla-niranje terena okoli bloka 107. Nekdo je predlagal, da bi ta blok v bodoče imenovali Blatni dvor na Blatnem polju.

Anton Ponirek
Celje

Samo pet

Proti koncu decembra lanskega le-ta sem hotel v večblagovnici Ljud-ski magazin v Celju kupiti 10 britvic znamke Silver Gillette. Prodajalka pa mi je odgovorila, da jih ne morem dobiti več kot pet. Vprašal sem, za-kaj. Odvnila je, da jih dobim še pet, če kupim še kaj drugega.

Kaj pravijo na to v podjetju?

Tavcar Tose
Polzela

V podjetju pravijo takole: Res je, da smo britvice Sil-ver Gillette prodajali pred prazniki samo po pet koma-dov, ker je bila zaloga ome-jena in smo zato skušali s tem ukrepom ustreči čim več-jemu številu kupcev. Nikakor pa ni res, da smo prodajo britvic vezali na prodajo dru-gega blaga.

IN NJEN ODMEV

GLAVA NAPRODAJ

V

Po pripovedovanju Jožeta Jer-
šeta piše Drago Hribar

Prišel je vaški glavar, ki je očitno vedel, kakšen namen ima nenaadni obisk legionarjev. S po-ročnikom sta se sporazumevala s prsti. Kolikor je bilo mogoče razbrati, je mož nedoločene sta-rosti, male rasti in značilnega izraza v obrazu zanikal, da bi bili v vasi hošiminhovci. To je dopovedoval z zelo počasnimi kretnjami. Prav tako se je po-letj počasi okrenil in odšel. Toda ko-maj je izginil za vogalom prve hiše, že so se na legionarje usu-le krogle. Nekaj jih ja padlo, ostali so se razbežali za zidove najbližjih hiš. Pokanje je prene-halo in v smrtni tišini je vsakdo iskal rešitev. Vedeli so, da je okrog njih sklenjen obroč, iz ka-tere ga nihče ne bo mogel živ, če mu ne bo naklonjena posebna sreča. Za zidovi je bil vsak pre-mik tvegan, kajti hošiminhovci so bili odlično maskirani. Odr-šitev bi lahko prinesla samo noč, če bi se nenadoma spustila na zemljo; zdaj se je počasi mra-čilo. Od nekod je bilo slišati ne-razločne glasove poročnika. Jer-še je bil v njegovi bližini, ven-dar na drugi strani; čez cesto, čez katero ni mogel, ne da bi tvegati glavo. Vedel je, da takle problematični položaj ne bo tra-jal dolgo, saj je bilo pričako-vati, da se jim bodo gverilci pri-bližali in jih pobili. Vsak trenu-tek se je zdel dolg kakor več-nost. Gledal je okrog sebe in pri-sluškoval. Zopet je zaslišal glas poročnika. Tokrat je bil jasnej-ši.

— Rešite se! je zaklical.

— Ogenj!

Legionarji so pričeli streljati v prazno, da bi med pripadnike osvobodilnega gibanja zasejali zmedo. Čeprav jim to ni uspe-lo, je manever vendarle omogo-čil bliskovite premike od enega kritja do drugega, tako da so se preostali legionarji kmalu znašli skupaj.

— Moramo se prebiti, je rekel poročnik. — Za vsako ceno na-zaj! Razložil je mali strateški na-črt, po katerem naj bi se prebi-li v isto smer, iz katere so prišli. Trije so z brzostrelkami ščitili umik, drugi trije so se zagnali naprej. Tedaj se je iz bližine usu-la toča krogel; Jerše je bil lažje ranjen. Popadali so na tla; neki legionar je v smer, od koder je streljal mitraljezec, vrget bom-bo. Vtem ko je eksplozija dvig-nila oblak dima, so stekli proti cesti, kolikor so jih nesle noge. Ostali so samo še trije, med nji-mi tudi Jerše.

Vas, katere ime je v spominu Jeršeta že zbledelo, je bila od Postojanke oddaljena kakšna dva kilometra. Ležala je na pod-ročju Haifonga in je bila nekako razdeljena na dve »etaži« — zgor-njo in spodnjo. Kmalu potem, ko so bunker napadli pristaši Ho Si Minha, se je skupina le-gionarjev, med katerimi je bil tudi Jerše in ki jo je vodil neki poročnik, odpravila na pot. Bilo je že pozno popoldne in na zem-ljo je legal težek, vlažen zrak. Skupina se je pomikala po cesti navzdol. Naokrog je ležala pro-strana ravnina; iz močvirja so se dvigale meglice.

Prišli so do vasi. Nizke hiše, grajene iz blata in trstike, so že na zunaj kazale vso bedo svojih prebivalcev. Vas je bila napol prazna. Močno oborožena skupi-na legionarjev, ki naj bi ugotovi-la ali morda tudi na svoji koži občutila, če se tu res skrivajo pristaši osvobodilnega gibanja, se je razporedila v ustrezno bo-je no formacijo. Poročnik, ki jo je vodil, je stopal spredaj. Med vo-jaki v tropski opravi je vladalo napeto pričakovanje. »Imeli smo občutek,« se spominja Jerše, »ka-kor, da smo v pasti, obkoljeni, in bodo zdaj zdaj udarili po nas«.

SKOZI SVINCENO TOČO

PIŠE
Branko Hofman
RIŠE
Peter Krivec

Po devetmesečnem delu je Warrenova komisija objavila rezultate preiskave o uboju predsednika Kennedyja in trditve, ki jih je poiskala in preverila komisija, nikakor niso odstranjene številne sumnje o njegovih trditvah. Smrt predsednika Kennedyja ima še vedno številne nerazjasnjene okoliščine. In tako je ugleden nemški publicist Joachim Joesten, odličen poznavalec ZDA, kjer je bil dolgoletni dopisnik, postavil novo teorijo na osnovi trditve in zaključkov Warrenove komisije. Joesten izhaja iz dejstva, da doslej niti Warrenova komisija niti kdo drug ni uspel odkriti prepričljive motive, ki bi Oswald vodila k uboju Kennedyja.

Ze Warrenova komisija je ugotovila, da je neznana oseba, podobna Oswaldu, v novembru 1963. leta hotela Oswald zaplesti v sumljiva dejanja, ki bi v situaciji procesa bremenile Oswald. Zal Warrenova komisija ni šla po tej sledi. Prav zato Joachim Joesten poizkusi na gradiva, ki ga je objavila komisija, slediti tej sledi ter osvetliti zadevo z drugačnimi zaključki.

NA STRELISCU

»Montirati in naravnati teleskopski vezir!« je zabeležil Diaz D. Ryder, mlad orožar v irvinski trgovini s športnimi potrebščinami ter pritrdil listek na puško. Zatem je pogledal kupca in vprašal:

»Vaš priimek?«
»Oswald« je odgovoril kupec. To je bil suh, srednje velik člo-

vek, z izredno ostrim izrazom na obrazu star okrog petindvajset do trideset let.

Ryder je vprašujoče pogledal tujca, kot da bi želel zvedeti še njegovo ime, naslov, poklic in druge podatke, toda tujec je vztrajal pri svojem.

»Oswald« je ponovil in dodal: »To je dovolj. Sam bom prišel po puško.« Ryder je prikimal in tujec je odšel.

Nekaj dni zatem se je taisti človek pojavil na strelišču 12 do 15 km oddaljenem od Dallas. Semkaj je prihajal več tednov ter se vadi v streljanju.

Ljudje, ki so v tem času vadili na tem strelišču, so kasneje enoglasno izjavili, da je »Oswald« uporabljal mauzerko ali podobno puško in da je na tej puški bil montiran japonski teleskopski vizir. Dejali so, da je začel odlično streljal in da se je po našal zelo napadalno.

Posebej si ga je zapomnil Garland G. Slack. »Veste, kaj je ta nesramnež delal?« je pravil reporterjem takrat, ko je Oswaldovo ime zaslovelo po celem svetu. »Sočasno je streljal na tri ali štiri tarče. Enkrat je streljal tudi v mojo tarčo.«

FORMIRANJE NOVE SVETOVNE ORGANIZACIJE

INDONEZIJA: NE

Bilo je pričakovati, da bo ob razgovorih dr. Subandrio — Ču En Laj prišlo do ponudbe s strani Kitajske, da bi formalno novo svetovno organizacijo. Ideja je bila seveda rojena v Pekingu. Vse kaže, da v nepravem času. Kitajska je računala na težko krizo, ki jo preživlja OZN, izstop Indonezije. Zaplet in angleške vojne okrepitev v Malaji ter na svoj vpliv v azijsko-afriških deželah. Bilo je premalo.

Razgovori Kitajska — Indonezija so sicer bili zelo pristržni. Sklenje so bile pogodbe in sporazumi o trgovini in kulturnem sodelovanju, posojilu in podobno, toda nova sve-

točna organizacija Indoneziji le ni šla v račun. To je pozitiven znak. Po tem lahko sklepamo, da Sukarno le ni zaprl vrata in da so možnosti še vedno tu. Lahko predpostavljamo, da je poslanica Tito — Naser — Bandaranaike le storila svoje. Formiranje še ene OZN bi pomenilo konec obeh in s tem tudi konec mednarodnega reševanja perečih problemov. Poizkus Kitajske bi moral biti resno opozorilo, kaj se lahko zgodi, če se stanje in koncepti posameznih skupin v sedanji organizaciji ne spremenijo in objektivizirajo.

M. R.

Obisk visokih gostov

V ponedeljek sta prispela na štiri-dnevni uradni obisk v Jugoslavijo predsednik vlade kraljevine Grčije Georgios Papandreu in zunanji minister Stavros Kostopoulos. Obisk visokih državnikov sodi v vrsto tistih naših pozitivnih prizadevanj, katerih cilj je vzpostavljati dobrih

sosedskih odnosov v smislu miroljubne koeksistence. Odnosi med Grčijo in Jugoslavijo so že od nekdaj iskreni in pristni, osebni stiki pa nudijo priložnost še za njih utrjevanje. V tem smislu lahko od grško-jugoslovanskih razgovorov pričakujemo vse najboljše; po mnenju atenskega tiska, ki omenja tudi ciprsko vprašanje, se bodo ti nanašali na načrte o razširitvi gospodarskih, trgovinskih kakor tudi kulturnih in drugih stikov.

DRUGI PRIMER

Šestnajstletni Tom Tawzer je padel s slovitega mostu v San Franciscu v morje in ostal živ. Letel je 72 metrov globoko, si zlomil nogo in dobil nekaj notranjih poškodb. Ker so ga opazili, je na mesto, kjer je padel v vodo, takoj krenil čoln obalne straže in ga po osmih minutah rešil. Bil je še toliko pri močeh, da je lahko plaval, toda ko so ga izvelikli, se je onesvestil.

V tridesetih letih, kar stoji most, je to drugi primer, da je nekdo, ki je padel z njega, ostal živ. Doslej je skočilo z njega 278 samomorilcev.

MOGOČE JE NI DEŽELE NA SVETU, KJER BI PRILETNE ŽENSKO PO TAKO MEHANIZIRANEM SISTEMU IZGUBLJALE NEBODIUTREBA KILOGRAME, KOT V ZDA. RAZLIČNI PASOVI, DVI-GAMA, NATEZALA, TRANSMISIJE, CENTRIFUGE IN VZMETI V ŠTEVILNIH SHUJEVALNICAH BREZ PRESTANKA BRUSILO PREDIMENZIONIRANE OBLI-NE AMERICANK IN JIM JEMLEJO ANTIKVARIČNO VREDNOST. NA NAŠI SLIKI JE MR. VIC TANNY, LASTNIK ENEGA TEH »INSTITUTOV« NEKDANJI DVI-GALEC UTEZI, KI JE SPOZNAL, DA LAHKO ZASLUŽI S SNEMANJEM KILO-GRAMOV VELIKO VEČ KAKOR Z DVI-GANJEM. S SMEHLJAJEM USPEŠNEGA BIZNISMENA PREDELUJE SVOJE PA-CIENTKE V STOPROCENTNE NEVE-STE. OBDELAVA TRAJA ŠEST MESE-CEV IN STANE BLIZU 190 DOLARJEV.

KAKO DOLGO BODO V VIETNAMU SE TAKOLE VOZILI MRVICE? PO PODATKIH SOV-JETSKEGA TISKA SO V 1962. LETU NA BOJIŠČIH JUŽNEGA VIETNAMA V RAZNIH AKCIJAH PROTI PREBIVALSTVU SODELOVALE VOJASKE EKIPE ZDA S SPECIALNIM HELIKOPTERJEM, IMENOVANIM »LETECA BANANA«. Z VRSTO REAKTIVNIH IN TURBOREAKTIVNIH HELIKOPTERJEV, OBOROZENIH Z RAKETAMI IN TOPOVI... SISTEMATICO SO PREIZKUSILI NOVI TIP AVTOMATSKÉ PUSKE, »NOCNI MITRA-LJEZ«, NOVE KONSTRUKCIJE MALIH »ZEPNIH MINOMETALCEV«, »MIKROKARTE« ITD. POSLEDICE: GORNJA IN PODOBNE SLIKE.

NAJDENA LADJA

Bob Rogers je odkril na morskem dnu ostanke ladje, v katerih naj bi bilo veliko bogastvo. Domnevajo, da gre za admiralsko ladjo Sira Clowdisleya Showella, ki se je leta 1707, potopila nedaleč od Sicilije. Zgodovinarji poročajo, da je bilo na ladji za 2 milijardi dinarjev zlata in draguljev.

Rogers, star 21 let, je nekaj tednov raziskoval morske globine. Potapljal se je do 30 metrov globoko, ko je naletel na nekakšen razjedan top. Ko je raziskoval dalje, je našel še nekaj različnih predmetov in ladijskih delov. To naj bi bila omenjena admiralska ladja, ki je imela 90 topov in okrog 800 mož posadke ter jo je potopil vihar.

Ceprav je od tedaj preteklo 257 let in od ladje skorajda ni nič ostalo, bi z nadaljnjim raziskovanjem morda uspelo najti trezor z zlatom

in dragulji. Mladenič je zaprosil britansko admiraliteto, da bi mu dovolila raziskovanje in mu v ta namen pomagala s tehnično opremo.

LOV NA KOMARJE

Pekinski list »Kitajska žena« je pred časom objavil obširna navodila za Kitajke, ki bi se rade omožile: »Kako si izberem moža«. Navodila so poučna in vseskozi — kitajska. Avtorica najprej sveti pred največjo zablodo, ki ji utegne podležiti Kitajka — namreč osladi buržoaznim čustvom, imenovanim ljubezen, ker niso le sama po sebi nevarna, ampak porabijo tudi preveč časa in energije. Namesto dekadentnega zapravljanja časa priporoča skupno dejavnost obeh bodočih zakoncev, na primer lov na komarje in podobne škodljivce kitajskega ljudstva. Zaročni nagovor bo torej tak: »V imenu ljudstva, državljan(kaj), pojdiva loviti komarje!« Po opravljenem delu pridejo nemara na vsto tudi bolhe.

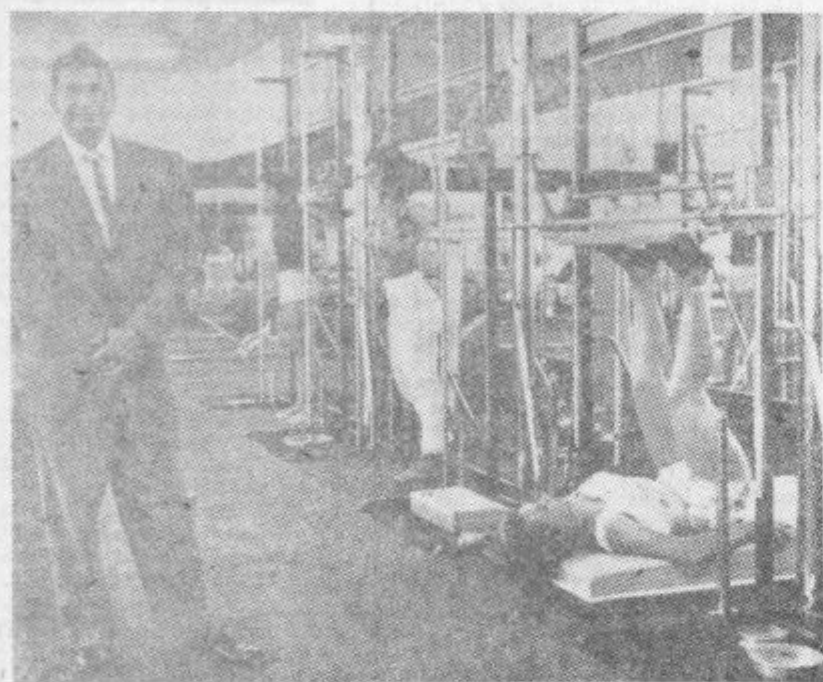
Med najpomembnejšimi dogodki preteklega tedna velja na prvem mestu omeniti vse večjo krizo v organizaciji Združenih narodov. Vse kaže, da se zaostritev med obema blokoma iz dneva v dan veča. Moskva izraža dvome o nepristranosti generalnega sekretarja U Tanta, ker je zavzel o pomenu člena 19. ustanovne listine OZN podobno stališče kot Združene države Amerike. Če bodo Rusi uresničili svojo grožnjo, da bodo prenehali plačevati posebni prispevek, se bo po vsej verjetnosti položaj še bolj zamotal. Z eno besedo: letošnje zasedanje Generalne skupščine je resno ogroženo. Kaj bi se zgodilo, če bi OZN izgubila to pomembno institucijo za koordinacijo posameznih interesov v okviru svetovne skupnosti? S tem, da si velesile dovoljujejo paralizirati delo Generalne skupščine, si prilasčajo pravice, ki jih niso od nikogar dobile, ob tem pa ne zavirajo samo progresivnih tokov v sodobni mednarodni politiki, ampak hkrati dokazujejo tudi svojo kratkovidnost in kažejo tihe, po-božne želje, da bi se svet vrnil v dobo ostro ločenih nasprotnih blokov. To, kar je svet do današnjega dne s skupnimi močmi dosegel, sadovi, ki si jih je človeštvo s trudom priborilo, so pridobitve svetovne človeške skupnosti, ne pa objekt političnih mahinacij velikih sil. Grožnja Združenim državam Amerike o obnovitvi jedrskih poskusov v ozračju ni samo grožnja, naperjena proti Sovjetski zvezi, ampak proti vsemu miroljubnemu svetu; zdaj se do skrajnosti nepremišljena in nezrela.

V Vietnamu izgubljajo ZDA dan za dnem svoje pozicije. Zanimiva je razlika med reagiranjem ZDA ob decemberskem udaru v Saigonu, ko je Amerika grožila z ustavitvijo pomoči in hotela s tem vplivati na generale, in med poslednjimi dogodki, ko tega niso upali več tvegati. Vpliv budiistične duhovščine in Vietkong je mogoče globlji in pomembnejši, kot si utegnejo predstavljati ameriški politični krogi. Razlagati si ga je mogoče kot simptom, da se bliža ameriški vpliv v tem delu sveta svojemu zatonu.

Peking si je zopet dovolil napade na račun Združenih narodov in s tem znova potrdil, kako zelo se kitajski politični koncepti razlikujejo od konceptov miroljubne koeksistence, ki jih zastopa domala ves ostali svet. Pretekli teden je Kitajsko obiskala indonezijska delegacija pod vodstvom zunanje ministra Subandria. Peking je na vse grlo prepeval hvalo Sukarnu in njegovi brezkompromisnosti ob izstopu Indonezije iz Organizacije Združenih narodov, ter poudarjal, kako zelo pomemben je zglede Indonezije za načelno borbo proti imperializmu in kolonializmu. Ob tem smo pričeli tragični kitajski zmoti: Kitajci so namreč prepričani, da je njihov »radikalizem« najnaprednejša politična sila na svetu, hkrati pa vedno znova pozabljajo, da bi njihove politične fantazmagorije, če bi se kdaj uresničile, pripeljale svet tja, kjer bi tudi njihov »radikalizem« postal docela brezpredmeten — namreč v opustošenje in smrt.

Delo posebne komisije Organizacije afriške enotnosti za Kongo, ki naj bi delovala v smislu nacionalne pomiritve v tem delu sveta, doslej še ni obrodilo sadov, ker Combejeva vlada dosledno odklanja vsakršno misel o tem, da bi prenehala boje in poglata izdelež tuje plačance. Zato se položaj v Kongu vse bolj z ostruje. Zahod je seveda udeležen s svojimi političnimi mahinacijami in si zdaj, ko je Adulo zamenjal s Combejem, spet želi novih sprememb. To da položaj se je v tem času že bistveno spremenil; progresivne, revolucionarne sile v Kongu postajajo vse bolj osveščene in če so pred letom dni člani Organizacije afriške enotnosti zaradi teh ali onih predsodkov še sedeli s Combejem za konferenčno mizo, so danes precej drugačnega mnenja.

B. H.

SRČNA DAMA PRIPOVEDUJE

NAŠE ROJSTNO MESTO

(NEKAJ ZA KVARTOPIRCE)

Dovolite mi, da se predstavim — srčna dama sem!

Rodila sem se v času rokokoja (18. stoletje) v vojvodskem Altenburgu, južno od Leipziga, v tem stoletju starem mestecu, kjer so že 1552. leta začeli s proizvodnjo kart. Pripadam torej izredno stari družini.

Moj dom je, kot se spodobi mojemu rodu, na starem altenberskem gradu. Z lahkoto me najdete, če na vhodnih vratih boste opazili napis: Muzej igralnih kart.

Gotovo je, da nisem osamljena. Ob meni je polno sorodnic — igralnih kart iz petih

stoletij — verjemite mi, ko klepetamo o spominih, nam ni dolgčas.

Naši predniki iz 15. stoletja vedo marsikaj zanimivega o ročnem izdelovanju kart.

Mene pa zanima samo, kako so se podobe na kartah v stoletjih spreminjale. Da, okus je pač tudi na kartah zapustil svoj pečat. Recimo, poglejte samo srčne dame in primerjajte zastopnico francoske revolucije (1789), ki simbolizira svobodo tiska — je nekako moja sodobnica, toda kolikšna razlika je med nama v umetniškem in tematskem izrazu! Ali pogledite vojvodinjo iz Friedlanda, ženo znamenitega vojskovodja Wallensteina. In srčna dama 20. stoletja. No, ta pa tako hitro menjuje obraz, da si ga komaj zapomniš. V olimpijskem letu 1928 je bila ta igralna tenisa, 30 let zatem je prišla k nam na Sliko v goste filmska igralnica B. B. To je naša abstraktna umetnost, kot se radi šali-mo. Moderna, lepa Spanka v najnovejšem času deluje znova klasično. Pač sprememba! Prav Spanka ima številne občudovalce med 30 tisoči obiskovalci, ki letno obiščejo naš dom. Tako, naj bo za danes dovolj — vaša srčna dama.

CELISKI
TEDNIK

5. 2. 1965 — št. 5

Časopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izhajal je 1945 kot »Nova doba«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Ješah, Zalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lešnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janez Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska CP »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon: 24-25. Tekoči račun 603-11-1-656 — Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Inozemstvo 2.400 din.